

Volg Mij!

Tijdschrift
voor jonge
Christenen

Stemmen – waarom (niet)?

Gethsémané – aansporing voor aanbidding

De inspiratie van de Bijbel

Vrouwenpower – powervrouwen?

6/2015

Inhoud

■ Uit de actualiteit:	
Stemmen - waarom (niet)?	4
Satanisme - een niet te ontkennen fenomeen	8
■ Jezus Christus:	
Gethsémané - aansporing voor onze aanbedding	13
■ Bijbelstudie:	
De Bijbel - het Woord van God	18
■ De Bijbel in praktijk:	
Wegwijzers	23
De wereld - een satanisch systeem of het voorwerp van Gods liefde?	24
Vrouwenpower – powervrouwen?	29
■ Boekbespreking:	
Een stevig fundament! Pijlers van het Christelijk geloof	35
■ Goed nieuws:	
'Het was toch maar een mens'	36

Colofon

© en abonnementen:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
Postbus 260
7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
e-mail: bestel@uhwdw.nl
Alle vragen i.v.m. abonnementen
richten aan de uitgever!

Volg Mij! verschijnt min. zes keer per jaar. Abonnementprijs Nederland 18,95 euro, Europa 26,95 euro (incl. verzending).

Gebruikte Bijbelvertaling: veelal de Herziene Statenvertaling, soms de Statenvertaling 1977 en wat betreft het Nieuwe Testament de Voorhoeve-editie.

Redactie:

www.ChristelijkJeugdwerk.nl
E-mail: VolgMij@christelijkjeugdwerk.nl

Lay-out en ontwerp:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de

W

at is onze horizon door technische middelen in vele opzichten wijder geworden! Er gebeurt iets op een veraf gelegen deel van onze aarde... en door de media wordt het in een oogwenk verspreid. Met een straaljager ben je in een paar uur aan de andere kant van de aarde. Fantastisch eigenlijk - of toch niet?

Als je wat dieper doordent, kom je tot de conclusie dat veel mensen in onze tijd eenzamer worden, ondanks de veelzijdige mogelijkheden van communicatie, opleiding, ontspanning enz. Kinderen missen hun ouders, speciaal hun moeder. Die wordt volop in beslag genomen door haar eigen opleiding of door de vele eisen die haar beroep stelt; en dan blijft er weinig tijd over voor het gezin of voor andere taken. Want je wilt toch resultaat behalen?!

Het zijn niet alleen kinderen die hun eigen gebied opzoeken om bezig te zijn. En hoe snel kom je dan niet op verkeerde wegen. Het is niet zomaar, dat occultisme en andere afwijkende zaken in hoog tempo terrein winnen. De overste van deze wereld – de satan - steekt er veel energie in om mensen op de een of andere manier op zijn weg te brengen. Lukt hem dat, dan wordt onze horizon voor de goddeloze wereld groot en wijd. En met dezelfde snelheid zal onze blik op Gods gedachten sterk beperkt worden.

Denken wij er wel aan dat wij als Christen duur voor God gekocht zijn? Daarvoor heeft de Heere Jezus aan het kruis met Zijn leven betaald. Wanneer wij Zijn zware strijd in Gethsémané volgen, leren wij een beetje begrijpen hoe hoog die prijs was. Helaas vergaat het ons vaak net als Zijn discipelen, die daar weinig van meekregen omdat ze in slaap gevallen waren.

Ik zou mezelf en jou graag willen aanmoedigen om niet te vervallen tot 'geestelijke traagheid'. Wij zijn duur gekocht om God met ons lichaam te verheerlijken en geen slaven van mensen te worden, en al helemaal geen slaven van de duivel.

Dat betekent dat wij de mogelijkheden en de middelen die God ons gegeven heeft, ijverig moeten benutten. Dan zullen wij er geen spijt van hebben dat we anderen dienen. Misschien kunnen we op die manier een wegwijzer voor anderen worden, waardoor zij voor het eerst of opnieuw in contact komen met de Heere Jezus. Wat zou het mooi zijn als wij eens uit de mond van onze Heere dit oordeel mogen horen: 'Goed gedaan, goede en trouwe slaaf'.

Hartelijke groet van

de redactie

Stemmen - waarom (niet)?

Elke dag horen of lezen we over onrechtvaardigheid, corruptie en hoge werkloosheid in ons land. Wat kunnen wij Christenen daartegen doen? Moeten wij niet door actieve deelname aan de verkiezingen meehelpen om deze problemen te verminderen? 'Vanzelfsprekend!', antwoordt een groot gedeelte van de gelovigen. 'In geen geval!', zeggen vele andere.

Kunnen wij ons standpunt rechtvaardigen wanneer een mede-Christen of een ongelovige ons daarom vraagt? Wij willen immers graag de Heere volgen, maar dat gaat niet wanneer je de weg niet weet. Het is dus de moeite waard om aan de hand van Gods Woord na te denken over de vraag 'Kiezen - waarom wel of niet?' Dat zal ons helpen om de juiste weg bewust te gaan. Zo zullen we ook in staat zijn om onze houding aan onze omgeving uit te leggen, om misschien mensen voor de Heere te winnen.

De Christen - een 'buitenaards persoon'

Maak je geen zorgen, niemand wil je nu een reisje naar Mars aanraden. En wij staan ook allemaal nog met beide benen op de grond. Maar laten we eens nadenken wat God eigenlijk met ons gedaan heeft, toen wij ons tot Hem mochten bekeren.

Weten wij dat onze zonden door het verlossingswerk van de Heere Jezus vergeven zijn en dat wij nu kinderen van God zijn? Laten we Hem daar elke dag voor danken! Nu hebben wij een nieuw leven en daardoor ook heel andere interesses dan voorheen. God heeft nog veel meer met ons voor en geeft elke Christen veel zegen. Maar om dat te kunnen, moest Hij ons eerst wegnemen uit de oude banden: Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis (Kol. 1:13),

wij zijn ontrukkt aan de tegenwoordige boze wereld (Gal. 1:4). En de Heere Jezus zegt van ons dat wij niet van de wereld zijn (Joh. 17:14); lees hierbij ook het artikel 'De wereld' in dit nummer.

Misschien wonen we nog in dezelfde omgeving als vroeger, hebben we dezelfde dingen te doen, maar vanbinnen is alles anders geworden. Elke dag merken we het verschil met ongelovige mensen om ons heen. Wij horen bij een andere wereld (Fil. 3:20). En hoe meer wij het Woord van God lezen en de Heere Jezus beter leren kennen, des te sterker zullen we deze afstand ervaren; als dat niet zo meer is, hoort er bij ons een rood lampje te gaan branden.

Als Christenen hebben wij nu totaal nieuwe en andere doelen. Wij willen graag:

- de Heere Jezus en Zijn Woord liefhebben en Hem gehoorzamen (Joh. 14:21,23);
- de mensen om ons heen wijzen op de noodzaak zich te bekeren (Mark. 16:15; Kol. 4:6);
- de Bijbelse normen in praktijk brengen (o.a. eerlijkheid, rechtvaardigheid, seksuele reinheid);
- als hemelburgers leven in de verwachting dat de Heere Jezus spoedig komt en dat dan deze wereld geoordeeld zal worden (Fil. 3:20,21; 2 Petr. 3:10,13).

Laten wij deze punten eens vergelijken met de plannen van onze medescholieren of collega's op het werk! Natuurlijk willen en moeten wij al onze taken vervullen, opgewekt en trouw, maar onze Heere vult ons met een totaal andere instelling. Van daaruit leven en werken we, in een bepaald opzicht als 'buitenaardse', voor de hemel bestemde personen, die echter toch met volledige inzet hier op aarde willen leven voor hun Heere.

Wie stelt de regering aan?

Deze doelstellingen vormen dus het kader voor onze activiteiten in onze omgeving en in de wereld. Kun je dat dan niet tegelijk ondersteunen door deel te nemen aan de verkiezingen?

Wie bepaalt wie er regeert? Wat een rare vraag, nietwaar? De regeringen in democratische landen komen toch tot stand door vrije verkiezingen waaraan alle stemgerechtigde burgers kunnen deelnemen? En in landen met een autoritaire regeringsvorm bepalen toch maar enkele mensen wie het voor het zeggen heeft? Ja en nee.

¹ Juist wij Christenen horen er m.i. dankbaar voor te zijn dat God ons door de regeringsvorm die in onze landen van kracht is, unieke vrijheden geeft. We moeten ook voorzichtig zijn om democratie te bekritisseren in vergelijking met andere soorten van machtsuitoefening. Gezien vanuit de kant van de verantwoordelijkheid van de mens is een alleenheerser volgens hetzelfde principe aan de macht gekomen als een democratisch gekozen regeerder, nl. van onderaf (door weinig aanhangers). En bekeken vanuit Gods kant is zowel een minister-president als een keizer een regeerder 'bij de gratie Gods'. Dat verandert er natuurlijk niets aan, dat het altijd Gods wil is dat macht en gezag van boven komen.

Volg Mij!

De Heere Jezus zegt tegen Pilatus: 'U zou geen enkele macht tegen Mij hebben, als het u niet van boven gegeven was' (Joh. 19:11). Aan de Romeinen schrijft Paulus: 'Er is geen gezag dan van God' (Rom. 13:1). En Daniël zegt onbevreesd tegen de machtige koning Nebukadnezar: 'Hij (God) zet koningen af en stelt koningen aan' (Dan. 2:21). Later vult hij aan 'dat de Allerhoogste Heerser is over het koningschap van mensen, en dat geeft aan wie Hij wil' (Dan. 4:17).

De grote God bepaalt dus Zelf, helemaal onafhankelijk van de vorm van regering¹, wie er in de landen (en ook in overheden zoals provincie en gemeente) regeert. Achter de coulissen van politiek, oorlogen en grote politieke congressen houdt God de touwtjes in handen - Hem ontgaat niets!

Daarom zijn de mensen in deze functies aan God verantwoording verschuldigd. Zo zegt de Heere Jezus ook tegen Pilatus dat hij zou zondigen als hij de Heere onschuldig zou veroordelen. Daarnaast blijft overeind dat de satan de vorst van deze wereld is (Joh. 12:31) die alle mensen, ook regeringsleiders, tot het kwade wil verleiden.

Tussenbalans

Christenen zijn dus uit de wereld genomen en leven onder een regering die God Zelf, en niemand anders, heeft aangesteld. Zo zou je deze hoofdpunten kunnen samenvatten.

Daarom kan ik deelname aan politieke verkiezingen niet in overeenstemming brengen met deze positie van de Christen. Volgens mijn persoonlijke overtuiging valt daarmee

de uitoefening van het kiesrecht weg voor een Christen².

Maar daarmee kun je niet simpelweg anderen opleggen: 'Je mag niet kiezen'. Niemand moet zonder meer het inzicht van een andere Christen 'slikken' of zomaar aannemen. Laten wij daarom onder gebed en met eigen onderzoek in het Woord van God deze argumenten nagaan. De Heere zal ons zeker een duidelijke weg tonen. En Hij zal er ons voor bewaren dat we hoogmoedig neerkijken op andersdenkende Christenen.

Terugtrekken in je privédoelgebied als alternatief? Grote fout!

Kan ik dus mijn Christen-zijn helemaal niet inzetten tot welzijn en zegen van de maatschappij, zodat me alleen overblijft om de aftocht te blazen naar mijn privédoelgebied?

Goddank geeft de Bijbel ons bijna onuitputtelijke mogelijkheden om 'invloed' uit te oefenen op de politiek, de maatschappij en de mensen om ons heen.

Inloeden naar buiten:

Christenen mogen en moeten:

- bidden voor koningen en iedereen die hooggeplaatst is (1 Tim. 2:2);
- zich onderwerpen aan het gezag van de regering en daardoor meewerken dat het land rust, vrede en welvaart heeft (Rom. 13:1; Titus 3:1);
- 'het zout van de aarde' zijn en zo de inzettingen van God overeind houden en naleven in huwelijk en gezin, op school en op het werk, en in de woonomgeving (Matth. 5:13);
- zo mogelijk met alle mensen in vrede leven (Rom. 12:18) en daardoor het de

bewaarders van orde en vrede gemakkelijk maken;

- de weldaden in maatschappij en beroep (kinderbijslag, studiefinanciering, verlof, 38-urige werkweek) met verantwoordelijkheidsbesef, dankbaar en trouw beheren, en niet alleen maar in eigen zak steken (1 Petr. 2:14; Titus 2:10); en als we ook nog dankbaar zijn wanneer weldaden geschrappt worden, dan zal dat degenen die 'klagen over hun lot' (Jud. :16) goed aan het nadenken zetten;
- 'goeddoen aan allen' (Gal. 6:10) en daardoor de nood helpen verzachten in onze buurt of ergens anders.

Innerlijke hulp voor onze omgeving:

De Heere Jezus heeft ons niet alleen uit deze wereld met haar verkeerde doelstellingen weggenomen, maar Hij stuurt ons ook de wereld weer in als getuigenis voor de mensen (Joh. 17:18):

- Wij zijn het 'licht van de wereld' (Matth. 5:14) en door ons praktische leven en door onze woorden laten wij onze medemensen zien dat er in de duisternis licht voor de mensen is.
- Wij moeten de wereld niet liefhebben, wij moeten ons onbesmet van de wereld bewaren en haar normen niet overnemen (1 Joh. 2:15; Jak. 1:27; Rom. 12:2); dat zal velen tot nadenken en tot vragen brengen - een goede mogelijkheid om te evangeliseren!
- Wij hoeven geen rechten of sociale veranderingen door strijd te verkrijgen (1 Kor. 7:20,21. Zie ook de slaaf Onesimus die Paulus terugzendt naar zijn meester Filemon!). Maar door ons trouw te gedragen op deze levensterreinen zullen wij vele kansen krijgen om de blijde boodschap

van verlossing door te geven.

Vul zelf die twee lijsten maar aan en dan zul je merken hoe groot het 'regeringsprogramma' voor ons leven is.

Verkiezingen op school en in de maatschappij

Ook op andere terreinen hebben wij de mogelijkheid om onze mening door verkiezingen te laten zien, bijvoorbeeld op het werk (kiezen van de ondernemingsraad) of tijdens de studie (kiezen van de studentenvertegenwoordiging).

En verder zijn er zakelijke of corporatieve organisaties waar je bij kunt horen (vakbond, werkgeversorganisatie, clubs) of waar je bij moet horen (ziektekostenverzekering, kamer van koophandel) die hun sprekers of leiders door keuze bepalen. En op school kies je al klassenvertegenwoordigers en een leerlingenraad. Geeft de Bijbel hier antwoord op?

Gods Woord zegt zonder omwegen dat een Christen geen gemeenschap moet hebben met wetteloosheid of met een ongelovige (2 Kor. 6:14,15). Deze grondslag moeten we toepassen op de gebieden waar God ons plaatst.

Dat zal in de praktijk allereerst betekenen dat we nagaan of zo'n lidmaatschap werkelijk vereist is en God welgevallig is. Die beslissing moet ieder voor zich nemen, en we moeten heel voorzichtig zijn om wat anderen doen, bij voorbaat te veroordelen³. Vaak kennen

we de beroepsmatige situatie of andere aspecten van onze medegelovigen nauwelijks of niet.

Voor deelname aan verkiezingen op deze terreinen is naar mijn mening hetzelfde te overwegen als bij politieke verkiezingen. Maar ook hier kunnen er situaties zijn waar wij onze mening bekend moeten maken. Vaak is een verkiezing ook niets anders dan een uitwisseling van gedachten of een bespreking waarbij een geschikte teamleider of aanspreekpunt wordt aangewezen.

Wanneer wij op de vele gebieden van ons leven vragen naar de wil van de Heere en Hem trouw willen blijven, zal Hij ons zeker laten weten hoe wij ons moeten gedragen.

Laten wij door onze levenswandel schijnen als 'lichten in de wereld' (Fil. 2:15), tot eer van onze Heere en tot zegen voor onze omgeving!

Martin Schäfer

² En dus niet alleen het actieve kiesrecht (d.w.z. stemmen op anderen) maar ook het passieve (zich laten kiezen). En het is ook helemaal niet bijbels onderbouwd dat God bijv. gebruik wil maken van Bijbelgetrouwe partijen. En kan een Christen die bestemd is tot vreemdeling en hemelburger zich tegelijkertijd als politicus inzetten voor een wereld, die de Heere binnenkort zal oordelen?! Daarom zou ik zulke partijen actief noch passief kunnen steunen, hoe goed ze het ook bedoelen.

³ Iemand kan bijv. lid zijn van een vereniging van MS-patiënten om daar als patiënt metterdaad de nodige hulp te krijgen. Het lidmaatschap van een sportvereniging echter brengt haast altijd het gevaar mee dat je de goede omgang met Christenen inruilt voor omgang met ongelovigen.

Satanisme – een niet te ontkennen fenomeen

Ontstellende berichten in de media schrikken ons op: drie jongeren – 14, 17 en 18 jaar oud – springen van de Göltzschthalbrug in het Vogtland, de hoogste stenen brug van de wereld af, hun dood tegemoet. Op de twee gevonden afscheidsbrieven zijn satanische symbolen gevonden

Uitvoerig berichten de media over de beestachtige moord op een kennis, die werd gepleegd door een satanistenechtbaar (zie ook de tekst op de achterkant van deze uitgave).

Dit zijn slechts twee voorbeelden van een toenemend aantal gebeurtenissen vanuit de satanistische kringen die in de maatschappij bekend zijn geworden. In onze 'o-zo-moderne' wereld is toch geen plaats meer voor geloof in de duivel? Of wel? Vergissing – het satanisme is schrikbarend populair, vooral onder jonge mensen.

Historische achtergrond

1. De Brit Aleister Crowley (1875-1947) wordt als 'vader van het moderne satanisme' gezien. Crowley wordt gelovig opgevoed, het gezin hoort bij de 'open broeders' in Engeland. Al vroeg zegt hij het geloof van zijn ouders vaarwel en gedraagt zich opvallend antichristelijk. Hij sluit zich spoedig bij een occulte groep aan, die hem als 'broeder Perdurabo' opneemt¹.

Crowleys filosofie is kenmerkend voor de moderne satanscultuur:

- a) Radicale afwijzing van het christendom
- b) Absoluut voorrang voor het egoïsme
- c) Gebruik van magie voor (seksuele) bevrediging van de eigen behoeften. Crowley vereerde niet zozeer satan als god, maar meer zijn eigen ik. De oude list van Satan: 'U zult

als God zijn', wordt ook hier duidelijk. Crowley zag zichzelf als incarnatie² van Satan en noemde zich "het grote beest – 666".

2. De eerste oprichting van een concrete beweging, de Satanskerk, vond plaats door de Amerikaan Anton S. LaVey (1930 geboren). LaVey werd in zijn tienerjaren door de christelijke kerken diep teleurgesteld. Hij was medewerker bij carnavalsevenementen. Daar kwam hij tijdens de zondige bedrijven dezelfde mensen tegen die hij 's zondags ook in de dienst zag. Zo kwam hij tot de overtuiging dat het christendom mensen opvoedt tot huichelarij. Hij verliet de kerk en wendde zich tot duivelaanbidders. Later stelde hij de satanische geloofsbelijdenis op (waaruit we zeker niet zullen citeren). Vanuit deze wortels hebben de verschillende groepen van het moderne satanisme zich ontwikkeld.

Groeperingen binnen het satanisme

De satanisten worden door experts in verschillende groeperingen ingedeeld. Om het eenvoudig te houden, zal ik hier een onderverdeling van twee grote groepen schetsen:

a) Het occulte³ neo-satanisme

Hieronder worden alle concreet georganiseerde satanskerken en duivelsaanbidders verstaan, die teruggaan op bovenstaande historische wortels, de satan vereren en satanische rituelen uitvoeren. Leden van deze groeperingen zijn in het alledaagse leven niet als zodanig herkenbaar. De gebieden waarin zij zich het meest verspreid hebben, zijn Amerika, Zuid-Afrika en in toenemende mate ook Europa.

b) Syncretistisch⁴ jeugdsatanisme

Dit begrip beschrijft zo te zeggen een 'zelf-gemaakt satanisme', een bonte mix van de meest uiteenlopende occulte, magische praktijken, die voornamelijk binnen de alternatieve jeugdscene haar thuis vindt. Ingang in deze kringen vind plaats via ofwel het 'uitproberen' van klassieke methodes om geesten op te roepen (glaasje draaien, pendelen), ofwel als protestactie tegen maatschappelijke aanpassing (koketteren met de duivel als uitdaging van de gevestigde orde), ofwel via bepaalde muziekstijlen als black-en heavy metal.

Hoe komt men in de strik van Satan terecht?

Wat is de reden van jonge mensen om zich met satanisme in te laten? Daarvoor zijn er meerdere verklaringen:

- Vieren en bevredigen van de eigen lusten. Satanisme is voor velen een mogelijkheid om op een snelle manier het volledige vieren van de eigen lusten te verwezenlijken. Hierbij geldt geen enkel taboe, vooral niet op seksueel gebied.

Een standaardzin onder satanisten luidt als volgt: Satan geeft mij alles! Wat een dodelijke illusie! De Heere Jezus noemt de duivel een "mensensmoordenaar vanaf het begin" en een "leugenaar" (Johannes 8:44). Tenslotte geeft satan niets, maar neemt hij alleen.

- Nieuwsgierigheid. Jongeren met satanische geloofsideoën zijn niet zelden begonnen met het "consumeren" van occulte literatuur, muziek, films en spelletjes en magische rituelen om dit uit te proberen. Dat blijft niet zonder gevolgen. De bijbehorende producten hoeven niet in het geheim verkregen of gezien te worden. Zelfs voor de jongsten is er naast de Mickey-Mouse- en Wendy-tijdschriften een comic met de titel 'witch' (heks), dat openlijk inspiratie geeft over magische rituelen.
- Zoektocht naar geborgenheid. Kinderen en jongeren die ofwel uit volledig ontwrichte gezinnen komen of, juist het tegenovergestelde, uit gezinnen met een goede maatschappelijke positie waar echter niemand aandacht voor hen heeft, zijn bijzonder gevoelig voor satanisme. Daarin voel je je geborgen en erkend, ook wanneer je de rituelen in het begin niet begrijpt. Tenslotte beleef je dat de cultus iemand macht en zekerheid geeft.
- Zoektocht naar identiteit. Dit punt hangt nauw met het vorige samen. Wie geen geborgenheid kent, twijfelt tenslotte aan zijn bekwaamheid, aan zijn waarde. Vele mensen die zich tot het satanisme bekeren, verkeren in een identiteitscrisis. Omdat ze onbekwaam zijn om hun leven op de rails te houden, vertrouwen ze op "hogere krachten". De samenhang tussen occultisme en het vinden van een identiteit wordt in het bijzonder duidelijk in het postcommunisme Oost-Europa.

¹ Namen veranderen is een tactiek van satanisten om het voor ouders moeilijker te maken, hun kinderen die in het satanisme terecht zijn gekomen, te vinden.

² Menswording, belichaming.

³ Occultisme: leer van het verborgene, het bovenzintuiglijke, dus van dat wat onze zintuigen niet kunnen waarnemen.

⁴ Mix van verschillende leerregels en religies

Na het instorten van het communisme kregen de satanscultussen een snelle toeloop. Eén ding willen we ook niet over het hoofd zien: de identiteitscrisis van de moderne mens is ook een geloofscrisis. De explosieve toename van het occulte is eveneens een protest tegen het verstarde christendom dat alleen nog een vorm heeft, maar geen levende verbinding met Christus is.

- Zoektocht naar avontuur. Sensatie en prikkeling van de zenuwen zijn de drijfveren voor onze entertainmentindustrie. Geen film zonder moord en horror, extreme sporten zorgen voor een zenuwprikkeling in de vrije tijd. Wat doe je als dit je allemaal niet meer prikkelt? Dan is er nog de huivering, de onberekenbaarheid van het occulte.

Verleiders dragen veel maskers

Op welke manier valt satan het (eens) christelijke Europa binnen? Voor de snelle verbreiding van het satanische gedachtegoed zijn niet zozeer de groeperingen die satan belijden verantwoordelijk, maar veel meer het feit dat occultisme doordringt in vele takken van de cultuur, in het bijzonder in veel onderdelen van film, literatuur en muziek.

- ▶ Steeds meer films hebben een occulte inhoud.
- ▶ Een niet te onderschatten rol bij de verbreiding van satanische ideeën spelen jeugdtijdschriften. Het Duitse tijdschrift "Mädchen" beschreef al in november 1986 dertien occulte praktijken!
- ▶ Een kort overzicht van kopjes uit "Bravo" zal genoeg zijn om te laten zien hoe jongeren met het occulte in aanraking komen: "Zo ontvang je boodschappen van de andere kant – tafel schuiven". "De pendel laat de waarheid zien". "Snelcur-

sus kaarten lezen".

- ▶ In de moderne rockmuziek is sinds de jaren '60 een niet meer weg te denken occult-satanische cultuur gecreeërd. In het bijzonder bij hardrock- en heavy-metal-groepen spreken de namen van enkele van deze groepen voor zich: "Black Sabbath" (zwarte sabbat), "Living Death" (levende dood), "Slayer" (killer), "Demon eyes" (demonenogen).
- ▶ Onder de sterkste verleidingsmethoden van jongeren vallen zeker ook de fantasy-rollenspelen. Het is gevaarlijk deze rollenspelen als onschuldige vrijetijdsbesteding weer te geven. De Amerikaan Gary Gygax, één van de vaders van deze rollenspelen, schrijft in een handboek voor spelers: "De bezwerings- en toverformules zijn een onontbeerlijk bestanddeel van het spel. Ze moeten absoluut hardop uitgesproken worden". Het begin van betrekkingen met satanische machten is niet zelden begonnen met zulke helemaal niet zo onschuldige fantasyspelletjes.

De aanbeveling luidt daarom: niet spelen met vuur!

- ▶ Onder de hoogtepunten van de satanische rituelen vallen volgens LaVey 5 belangrijke feestdagen:

- De verjaardag van de betreffende satanist.
- Begin van de lente of Walpurgisnacht.
- Begin van de herfst of Halloween.
- Zomerzonnepende.
- Winterzonnepende.

Hierbij valt op dat twee van deze feestdagen (Walpurgis en Halloween) allang maatschappelijk zijn geaccepteerd. De tendens richting de onschuld van de satanische cultuur wordt opnieuw duidelijk.

Als plezier bittere ernst wordt

De gevolgen van het beoefenen van satanisme zijn divers en hangen met de intensiteit van de contacten richting het occulte samen. De meest voorkomende oorzaken van betrekkingen met het satanisme zijn:

- ▶ Maatschappelijk isolement. Wie op zoek naar geborgenheid in de valstrikken van het satanisme terechtkomt, wordt in plaats daarvan in een steeds groter isolement gedreven. Binnen het satanisme bestaat geen gemeenschap. Er zijn geen zwakten toegestaan, evenmin liefde en relaties. De mens wordt eenzaam, onbekwaam tot het hebben van een relatie en loopt een gedragsstoornis op.
- ▶ Psychische en lichamelijke klachten. Alle slachtoffers vermelden toestanden van angst, nachtmerries, verschrikkelijke visioenen en wat dies meer zij. Degenen die ritueel werden misbruikt, lijden de ergste geestelijke en vaak ook lichamelijke schade. Eén van de verschrikkelijke verschijningen van het moderne satanisme is het psychisch, emotioneel en lichamelijk misbruik, wat in satanische rituelen wordt toegepast.
- ▶ Verslaafd aan het occultisme en bezetenheid. In dit laatste stadium gaat het om hopeloos verslaafde mensen, die zichzelf niet meer uit het geweld van de hun controlerende machten kunnen

bevrijden. De enige hoop ligt in Jezus Christus. Hij alleen kan de macht van de demonen breken. Deze Heere heeft zo iemand ook dringend nodig, want volgens de satanisten kan men niet meer uit het satanisme stappen. Hier moet een sterkere kracht werkzaam worden. Maar ook een consequent handelen is absoluut noodzakelijk: wie contacten met de satanische wereld had en zich daarna bekeert, moet alle satanische voorwerpen direct vernietigen. In Handelingen 19:19 staat: "Velen ook van hen die toverkunsten uitgeoefend hadden, brachten hun boeken bijeen en verbrandden die in tegenwoordigheid van allen". Het is ook raadzaam om de persoonlijke leefomstandigheden aan te passen, zodat men voor de andere satanisten onbereikbaar blijft. Het kan overdreven of extreem voorzichtig klinken maar de directe strijd met satan is allesbehalve kinderspel. Dat laten de vele voorbeelden zien! Satanisten zullen een 'afhaker' niet zonder commentaar laten gaan. Dat kan tot moorddreiging en -pogingen leiden! Je staat aan de veilige kant als je je in het geheel niet met zulke dingen bezighoudt.

Bijbels realisme

Voor de moderne verlichte mens (ook de 'christelijke') is satan echter een historisch begrip. Mensen in de donkere Middeleeuwen geloofden in hem. Maar de verschrikkelijke realiteit heeft de moderne mens al lang ingehaald. Een christen rekent geheel realistisch met list en geweld van de vijand van God. Maar satan is geen tegengod, die Gods soevereiniteit en macht in twijfel trekt. Hij is een scheepsel dat tegen de Schepper in opstand komt. Voor deze achtergrond staat de uitspraak over de komst van onze Heere in 1 Johannes 3:8: "Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, dat Hij de werken van de duivel verbreken zou".

Juist wanneer men de realiteit en het gevaar van het satanisme beseft, is de kennis van de overwinning op de satan door de Heere Jezus Christus van groot belang. Als christen zouden we het gevaar kunnen lopen dat we zo van de werking van het satanisme en het occultisme onder de indruk raken, dat we van angst verlamd raken. We moeten het volgende vasthouden: we staan aan de kant van de Sterkere, de Overwinnaar op Golgotha. De nauwe persoonlijke band met onze Heere beschermt ons tegen duistere machten. En voor degene die de grenzen

al is overgestoken geldt het volgende: Jezus Christus bevrijdt de mens van de verslaving aan het kwaad. De weg naar de vrijheid vanuit de slavernij van satan leidt je alleen via een oprechte bekentenis van je schuld (ook en juist van de schuld van het je inlaten met het occulte) en via het loslaten van de satan. Dan zul je ervaren dat "Als dan de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult u werkelijk vrij zijn" (Joh. 8:36). Het verhaal van zo'n bevrijding kun je in Markus 5: 1-20 lezen.

Het volgende lied uit de tijd van de Reformatie is dan wel niet "modern", maar hij heeft nog altijd gelijk, de dichter Maarten Luther:

Een vaste burcht is onze God,
 een toevlucht voor de Zijnen!
 Al drukt het leed, al dreigt het lot,
 Hij doet zijn hulp verschijnen!
 De vijand rukt vast aan
 met opgestoken vaan;
 hij draagt zijn rusting nog
 van gruwel en bedrog,
 maar zal als kaf verdwijnen!

En grimd' ook d'open hel ons aan
 met al haar duizendtallen,
 toch zal geen vrees ons nederslaan,
 toch doen wij 't krijgslid schallen.
 Hoe ook de satan woedt,
 wij staan hem voet voor voet,
 wij tarten zijn geweld;
 zijn vonnis is geveld:
 één woord reeds doet hem vallen!

Michael Vogelsang

(bron: o.a. Johannes Reimer, Satanismus – Antireligiöser Protest oder dämonische Verstrickung, Logos Verlag)

Waarschuwingsignalen bij jongeren die mogelijk in occulte en satanische kring terechtgekomen zijn:

- ▶ Bespotten van het christendom
- ▶ Interesse in occulte films, boeken, spelletjes, voorwerpen (kaarten, messen, tarotkaarten, horoscopen), tekens zoals het pentagram⁵, het getal 666)
- ▶ Ze beluisteren 'heavy-metal' en vergelijkbare muziek
- ▶ Ze spreken in rijmvorm en spreken zinnen achterstevoren uit
- ▶ Ongebruikelijk lange nagels met zwarte nagellak

- ▶ Zwarte, ongebruikelijke kleding, vreemde kapsels, geveerd haar
- ▶ Een 'altaar' in de kamer
- ▶ Ze trekken zich uit de familie terug
- ▶ Gedragsverandering, angst om achtervolgd te worden, angsten, nachtmerries
- ▶ Ze bezitten A.S. LaVeys 'Satanbijbel'

(Volgens: Joes Allbright, Exposing Satanism)

Gethsémané – aansporing voor onze aanbidding

De Heere Jezus en Zijn discipelen hebben een paar jaar van hun leven samen doorgebracht. Niet altijd waren de discipelen in staat de Heere Jezus zowel uiterlijk als innerlijk te volgen en echte gemeenschap met Hem te hebben. Hun begrip voor Zijn leven en Zijn lijden schijnt vaak alleen maar uiterlijk te zijn, en soms is dat er helemaal niet.

Kort voor Zijn dood maakte de Heere Jezus bij twee gelegenheden duidelijk hoe belangrijk het voor Hem was dat zij bij Hem waren en Hem in Zijn leed bijstonden. Hij had er 'vurig naar verlangd' dit Pascha met hen te eten, voordat Hij ging lijden (Luk. 22:15). En Hij wilde dat ze ook in Gethsémané met Hem zouden waken (Matth. 26:38).

Voor ons geldt hetzelfde: de Heere Jezus wil graag dat wij in echte relatie met Hem leven en Hij wenst ons 'mee-lijden'. Het gaat niet alleen om ons medegevoel; een puur emotionele deelname is Hem niet genoeg (vgl. Luk. 23:48). Hij wil graag dat wij weten wat Hij geleden heeft, en dat wij weten waarom wij Hem aanbidden. Daarom willen we nu nadenken over die wonderlijke gebeurtenis in de hof Gethsémané. Wanneer wij Gethsémané bezien en beter begrijpen, voelen wij ook beter aan wat er aan het kruis gebeurd is. Zo kan ons meevoelen inhoudsrijker en dieper worden.

Met meevoelen zijn we er echter nog niet. Er is nóg een reden waarom het belangrijk is te begrijpen wat er in Gethsémané gebeurd is. En om in het algemeen het lijden van de Heere Jezus te begrijpen. Wij zijn uitgenodigd om God offers te brengen; materiële offers maar vooral geestelijke offers (1 Petr. 2:5). Die zijn geestelijk en bestaan uit aanbidding

(Hebr. 13:15). Het zijn 'slachtoffers' omdat ze de Heere Jezus in Zijn overgave als offer voor God tot voorwerp hebben. Ze behagen God hierom - en alleen hierom - dat de Heere Jezus in het centrum van Gods gedachten is (1 Petr. 2:5). Willen wij God eren door onze aanbidding, dan is het dus nodig dat we de Heere Jezus beter leren kennen - juist als het gaat om Zijn sterven als Lam van God en als offer voor God. Een overdenking van Gethsémané kan ons hierbij helpen.

De schaduw van het kruis over Gethsémané

Bij het vele lijden van de Heere Jezus hoort in het bijzonder het oordeel van God, dat Hij aan het kruis heeft verdragen. God heeft de bijzonderheden van dit oordeel voor ons verborgen¹, maar toch deelt Gods Woord ons op enkele plaatsen iets mee over de ervaringen van de Heere Jezus hierin. Zowel de Evangelieën als - profetisch of met morele toepassing - de Psalmen, laten ons beperkt iets zien van de ziel van de Heere Jezus in deze uren. Wat de Evangelieën betreft vinden we maar weinig directe aanwijzingen. Maar ook de gebeurtenissen die aan het oordeel vooraf gingen, werpen er licht op, vooral de gebedsstrijd van de Heere Jezus in Gethsémané (Matth. 26:35vv.; Mark. 14:32vv.;

¹ De drie uren van duisternis aan het kruis schijnen hierin ook symbolische betekenis te hebben. Het is een Goddelijk oordeel - het getal drie staat in de Bijbel vaak direct in verband met God.

Volg Mij!

Luk. 22:39vv.). Hier voerde de Heere een laatste grote strijd voor Hij aan het kruis Gods oordeel inging. Vastberaden heeft Hij Zijn weg voortgezet, aan het einde waarvan Hij tot zonde gemaakt werd en onze zonden gedragen heeft. Daar ontmoetten elkaar Zijn reinheid, Zijn heiligheid en het verlangen naar gemeenschap met God enerzijds, en anderzijds Zijn gehoorzaamheid en Zijn vastberadenheid om het raadsbesluit van Gods liefde te vervullen. Het kruis wierp zijn schaduw al vooruit.

Gethsémané - waar de Heilige Geest iets kostbaars bewerkt

De plaats Gethsémané is een hof, een tuin aan de voet van de Olijfberg bij Jeruzalem. In de stad hadden de Heere en Zijn discipelen net in de bovenzaal het Pascha gevierd, en de Heere had tot Zijn gedachtenis het 'avondmaal' ingesteld. Nu waren ze met elkaar onderweg naar Gethsémané.

Deze plaats² heeft een tweeledige, diepe betekenis, die al in de naam ervan is terug te vinden, en die voor ons begrip van het gebeuren de moeite waard is om te vermelden. Want Gethsémané betekent 'oliperskuip' of 'olipers'. In deze tuin was destijds een publieke plaats waar olijven (van de Olijfberg) gestoten en tot olie verwerkt werden. Uit Openbaring 14:19 en andere plaatsen kunnen wij concluderen dat de pers een symbool is van het oordeel. En de Heere zou vrijwillig dat oordeel ingaan³.

De pers brengt echter ook het goede voor God te voorschijn (Ex. 22:29). De olijven werden tot olie verwerkt; de ook vandaag nog kostbare, geperste olijfolie⁴ was toen al de kostbaarste olie⁵.

Omdat olie in de Bijbel vaak een verwijzing is naar de Heilige Geest⁶, kunnen wij uit de

betekenis van de naam 'Gethsémané' en wat er op die plaats gebeurd is, misschien het volgende leren: de Heere heeft Zijn leven door de Heilige Geest geleid⁷ tot aan het hoogtepunt van Zijn beproevingen, de dood. Dit werd aan het kruis zichtbaar doordat de Heere tot het uiterste gehoorzaam bleef, en dat niet alleen uit uiterlijke plichtsgetrouwheid, maar omdat Hij van binnen gedreven werd door liefde voor Zijn Vader en voor verloren mensen. Daar bewerkte de Geest in de Heere Jezus iets kostbaars voor God. De weg daar naartoe werd al tot eer van God ingeslagen in de gebedsstrijd van de Heere Jezus in Gethsémané.

Heel dicht bij de Heere, maar in slaap

Laten we voordat we op de details van het lijden van de Heere Jezus ingaan, nog even kort stilstaan bij de discipelen. Zoals altijd geven zij ook bij dit voorval een menselijke les.

Laten wij er door hun gedrag voor waken om in te slapen, wanneer het erom gaat waakzaam te zijn en gemeenschap met de Heere te hebben - of het nu gaat om Zijn lijden of wanneer Zijn heerlijkheid wordt afgebeeld (Luk. 9:32)! Wij moeten niet traag zijn wanneer wij iets over de Heere kunnen leren of zelfs kunnen zien waar Hij is; en inslapen moeten we al helemaal niet⁸.

Laten wij onszelf aan de andere kant door hun voorbeeld aansporen om zo dicht mogelijk bij de Heere te zijn in Zijn lijden en in gedachten met Hem meegaan in Zijn lijdensweg! Zijn wij gewend aan Zijn nabijheid, zodat Hij ons in Zijn lijden kan invoeren, zoals die drie discipelen Petrus, Johannes en Jakobus? De acht discipelen die op een afstand bleven willen we niet bekritisieren, want zij

deden dit in opdracht van de Heere (Mark. 14:32vv.). Maar de vraag is: kan de Heere ons (in de geest) meenemen Zijn lijden in? Volgen wij Hem (in gedachten) zo ver mogelijk om iets te verstaan en mee te voelen van wat Hij geleden heeft? Natuurlijk, we kunnen niet alles tot het eind toe begrijpen, we kunnen Zijn ervaringen niet delen, want die waren in elk geval voor een deel speciaal en uniek. Zo bleven ook deze drie discipelen nog een eind achter, en de Heere ging de laatste meters in Zijn gebedsstrijd alleen.

Maar wat ons betreft: nemen wij er in onze aanbidding genoeg mee dat Zijn lijden ons 'te hoog' is? Laten wij onszelf meer aansporen om in gedachten gemeenschap met Hem te zoeken in Zijn lijden, om Hem daarvoor van harte en vol begrip te bedanken en Hem zo gepast mogelijk te aanbidden!

Toen de Heere bedroefd was en blootgesteld aan de macht van de duisternis...

Laten wij ons eens verplaatsen in de discipelen die na de Pascha-viering met de Heere meegingen de stad uit. Al vroeger, toen de Heere vastberaden opging naar Jeruzalem, waren zij 'verbaasd' en, hoewel ze Hem volgden, 'bevreesd' geweest (Mark. 10:32). Nu horen ze Hem in Gethsémané zeggen: 'Mijn ziel is zeer bedroefd, tot de dood toe' (Matth. 26:38).

Maar niet alleen de discipelen voelden dit naderende onheil aankomen. Ook van de Heere Zelf leren wij nu, hoe afschrikwekkend de dood Hem voor ogen stond. Zou dit ons in Gods Woord niet zijn nagelaten, dan zouden wij het nauwelijks aandurven om de Heere angst en innerlijke ontroering toe te schrijven. Maar het was zo: Hij was 'bedroefd en zeer angstig' (Matth. 26:37), ja, Hij was 'ontdaan en zeer angstig' (Mark. 14:33).⁹ Vóór Hem stond het kruis op Golgotha en daarom was er alle reden voor angst en ontroering.

In die uren speelden ook de satan respectievelijk de mensen die hij gebruikte, een rol. Toen de Joden de Heere later wilden arresteren, stelde Hij vast: 'Dit is uw uur en de macht van de duisternis' (Luk. 22:53). Hij zou overgeleverd worden in de handen van zondaars (Matth. 26:45), men wilde Hem een proces aandoen, Hem aan het kruis slaan en ter dood brengen; en Hij zou dit alles met Zich laten doen. De macht van de duisternis: de satan met zijn werktuigen zou de macht hebben.

Na de verzoeken in de woestijn, helemaal aan het begin van de bediening van de Heere Jezus, had de satan Hem 'tot een bepaalde tijd' verlaten (Luk. 4:13). We kunnen er wel van uitgaan dat de satan als degene die de macht van de dood had, de gelegenheid nu de Heere hier in 'inspannende strijd' en in zielennood was, benutte om Hem nog eenmaal tegemoet te treden¹⁰. De Heere wist dit van tevoren - maar Hij wist ook dat de satan niets in Hem zou vinden om Hem van de weg van de gehoorzaamheid af te brengen (Joh. 14:30).

En die 'handen van zondaars'? Ze zouden de Heere (Hij zou niet ophouden de Heer van dit gebeuren te zijn) wegvoeren. Hij zou niet weer zoals vroeger midden tussen hen door weggaan toen ze probeerden Hem te arresteren (Luk. 4:30). Een tijd lang zouden ze niets meer zien van de genezende en helpende Zoon van God, het licht in de duisternis dat overal het gebied terugdrong waar de satan macht uitoefende, demonen uitdreef, zieken genas en het woord van het leven verspreidde. Nee, aan de buitenkant gezien zouden nu de mensen die de satan gebruikte, het heft in handen hebben. De duisternis zou de macht hebben - al was dat alleen om Gods plannen te vervullen, maar toch: hier begon het uur van de zondaars en de macht van de duisternis. In het bijzonder stond echter in Gethsémané het verzoenende lijden van de Zoon van God onze Heere voor

² De plaatsen Kidron, Olijfberg en Gethsémané en de namen ervan zitten vol symboliek; hier houden we ons alleen kort bezig met Gethsémané; maar het is de moeite waard om in persoonlijke Bijbelstudie ook eens de betekenis van de beide andere plaatsen na te gaan (zie voor Kidron bijv. 1 Kon. 15:13; 2 Kon. 23:4vv.; Jer. 31:40; 2 Sam. 15:23).

³ Wellicht duidt het proces van persen en stoten op de druk, de nauwkeurigheid van ziel, waarin de Heere in Gethsémané was.

⁴ Koudegeperste, 'maagdelijke' (d.w.z. onveranderde) olijfolie.

⁵ Zuivere, gestoten olie (Ex. 27:20).

⁶ Vgl. bijv. Zach. 4:3, 6.

⁷ Vgl. het graanoffer, gemengd met olie (Lev. 2:4). Andere vertalingen spreken over spijsoffer.

⁸ Aan de andere kant is de Heere barmhartig. Zoals dit voorval laat zien, weet Hij wanneer wij rust nodig hebben en dan zorgt Hij daarvoor (Matth. 26:45). De discipelen waren in slaap gevallen uit droefheid (Luk. 22:45).

⁹ En ook in deze situatie waren Zijn gevoelens volledig rein, vrij van zonde, en daarom zeer waardevol voor God. Een aanwijzing daarvoor geeft het graanoffer ons in Lev. 2:1; daar werd zuiver en fijn meel gebruikt.

¹⁰ We kunnen de strijd van de Heere zeker niet beperken tot een geestelijke strijd tegen de satan. Op de voorgrond staat veel meer het innerlijke conflict met het oog op het verzoenende lijden, dat in deze woorden tot uitdrukking komt: 'Neem deze drinkbeker van Mij weg' en 'Niet wat Ik wil, maar wat U wilt'.

Volg Mij!

ogen. Verschrikkelijk moeten deze ogenblikken voor Hem geweest zijn. Daarom bad Hij ook dat, zo mogelijk, dit uur aan Hem voorbij zou gaan (14:35).

... was Hij in de intiemste gemeenschap met God, de Vader.

In deze omstandigheden worden wij ontroerd en geïmponeerd door de diepe, intieme gemeenschap van de Heere met Zijn Vader. Hij was altijd in de intiemste gemeenschap met Hem, maar toch krijg je het gevoel dat die betrekking in deze extreme situatie als bijzonder mooi en diep ervaren werd. Een lang gebed had de Heere tot Hem gericht, maar juist hier zegt Hij: 'Abba, Vader' (Mark. 14:36). Hoe nauw was Hij aan Hem verbonden, hoe leunde Hij op Hem! Uit Zijn hand zou Hij ten slotte de drinkbeker onder het oordeel van God aannemen (Joh. 18:11).

Een uitzonderlijk gebed

Een van de gebeden die de Heere Jezus tot Zijn Vader richt, wekt onze bijzondere belangstelling. Zijn woorden werpen helder licht op de afgronden die voor Hem opengingen: 'Vader, alle dingen zijn mogelijk voor U; neem deze drinkbeker van Mij weg!' (Mark. 14:36).

Wij kunnen niet vatten dat de Heere Jezus zo'n gebed uitsprak, terwijl Hij toch wist dat het Gods wil was en dat het onherroepelijk hoorde bij de vervulling van Gods plan en raadsbesluit. Hoe kan Hij dan vragen dat de beker wordt weggenomen? Hij was toch in de wereld gekomen om Gods wil te doen (Joh. 4:34; Hebr. 10:7) en Diens raadsbesluit te vervullen? Wij kunnen dit gebed ook niet gewoon naast ons neerleggen met de opmerking dat de Heere meteen zei: '... maar niet wat Ik wil, maar wat U wilt' (Mark. 14:36; vgl. Matth. 26:39). Laten we liever de zielennoed van de Heere Jezus op ons laten inwerken; zo zei Hij het en zo bedoelde Hij het. Het kruis met zijn verschrikking stond Hem zo vreselijk voor ogen dat Hij de Vader bad om de voor Hem bestemde beker aan Hem te laten voorbijgaan. Wat bewoog

Hem tot dit gebed? Welke kostbaarheid voor God kunnen wij ontdekken in dit gebed in Gethsémané?

Waarom de beker aan Hem moest voorbijgaan

De Heere was volkomen Mens, en zo stond de dood met zijn verschrikking dreigend voor Hem. Dat de Oorsprong van het leven moest sterven, was verschrikkelijk voor Hem en dit was een deel van Zijn lijden. Zo staat er in Hebr. 5:7 - zeker een zinspel op Gethsémané - dat Hij met luid geroep en onder tranen gebeden en smeekbeden geofferd heeft aan Hem die Hem 'uit de dood kon verlossen'. Tegelijkertijd zegt de Bijbel ons wel degelijk ook dat Hij Zelf de macht had Zijn leven te geven en het opnieuw te nemen (Joh. 10:18).

De verschrikking kwam in het bijzonder van de beker; de Heere bad dat die aan Hem zou voorbijgaan. Deze beker spreekt van de toorn van God (vgl. Jes. 51:17; Openb. 14:10; 16:19). En 'vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God' (Hebr. 10:31). Toorn van God? Waarom? Was de Heere dan niet de trouwe Knecht, Die altijd in overeenstemming met God handelde? Ja, en toch moest de Heere de toorn van God dragen. Niet als persoonlijke straf voor Zijn eigen schuld en zonde, maar plaatsvervangend voor de schuld van anderen. Hij droeg de zonden van iedereen die in Hem zou geloven, en Hij werd tot zonde gemaakt om verzoening voor de hele schepping te bewerkstelligen. Waaruit bestond de toorn van God? Wij kunnen antwoorden: de Heere werd tot zonde gemaakt en droeg de straf die wij verdiend hadden (2 Kor. 5:21; 1 Petr. 2:24). Hij was door God verlaten; dat was zeker de ergste foltering in Zijn leven. Waarom eigenlijk?

We krijgen een indruk in Psalm 69:3, ook al gaat deze niet over het verzoenende lijden van onze Heere. Hoe voel je je wanneer je 'in bodemloze modder gezonken' bent 'waarin men niet kan staan'? God was de grond, het

fundament van de trouwe Knecht - en nu was Hij weg! Of Psalm 22:10-12: 'Op U ben ik geworpen van de baarmoeder af, vanaf de moederschoot bent U mijn God. Blijf dan niet ver van mij!' Had Hij ooit zoiets meegemaakt? 'Mijn ogen zijn bezweken, omdat ik steeds hoop op mijn God' (Ps. 69:4b). Het door God verlaten zijn was zó in tegenspraak met het wezen van de Heere Jezus, dat Hij nu al in Gethsémané, bij de bittere voorsmaak van het door God verlaten zijn, diep ontroerd en beangstigd was. 'Mijn hart is als was... Mijn kracht is verdroogd als een potscherf' (Ps. 22:15-16). Hij voelde dat nu al. Welk ander gebed dan 'Neem deze drinkbeker van Mij weg!' zou gepast zijn voor de trouwe Knecht Die altijd in gemeenschap met God leefde? Welk ander gebed dan dit mag je verwachten van deze Reine en Heilige Die nu op het punt stond om tot zonde gemaakt te worden, met ontelbare zonden beladen en Zelf daarvoor als Plaatsvervanger geoordeeld te worden?

Zelfs na onze bekering zondigen wij nog en hebben in ons zwakke geloofsleven vaak onvoldoende gemeenschap met God. Daarom voelen wij niet voldoende hoe erg zonde is en hoezeer de zonde ons genot van de omgang met God beïnvloedt. Wij hebben er geen begrip van, hoe het vooruitzicht om tot zonde gemaakt en door God verlaten te worden, inwerkte op de ziel van de enige Mens Die rein is en altijd ongestoorde gemeenschap met God had. God Zelf zou Hem verlaten - kon Hij dat wensen?

'Niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede'

De Heere Jezus was gehoorzaam. Wat zich hier in Gethsémané afspeelde als voorbode van het oordeel van God aan het kruis, was een innerlijk conflict. Een conflict tussen de reinheid van de Heere, Zijn in hartelijke liefde wortelende behoefte aan zuivere gemeenschap met God aan de ene kant; en anderzijds Zijn sterke, ongebroken en in Zijn wezen verankerde gehoorzaamheid aan de wil en het plan van God, en Zijn liefde voor God en voor verlorenen. Dit verlangen naar

Volg Mij!

het genot van de omgang wordt duidelijk uit Zijn gebed dat de beker aan Hem voorbij zou gaan, terwijl Zijn bewonderwaardige gehoorzaamheid duidelijk werd door de woorden: 'Moge niet Mijn wil, maar de Uwe gebeuren'. Wij begrijpen heel goed dat de Heere Jezus graag ziet dat wij Hem in gedachten volgen in deze strijd in Gethsémané.

Stimulans voor onze aanbidding

Wat zien wij dus bij de Heere Jezus in Gethsémané? Hoe kunnen wij de kostbare, zuivere olie die voor God uit de pers tevoorschijn kwam, omschrijven en voor Hem brengen? Waarvoor kunnen wij de Heere Jezus aanbidden, waarvoor Hem danken?

De *vasthoudendheid* waarmee de Heere Jezus op Zijn weg bleef en voortging, oog in oog met het volle gewicht van het oordeel van God dat voor Zijn ziel stond - dat is onze aanbidding waard! Je raakt ontroerd door de *reinheid* en onbezoedelde *gemeenschap* met de Vader, uit Wiens hand Hij de beker aannam. Die beker hield het allergrootste - en voor ons onmeetbare - lijden in dat de Heere destijds heeft meegemaakt en die Hem dreven tot dit uitzonderlijke gebed: 'Neem deze drinkbeker van Mij weg'. Ook Zijn *gehoorzaamheid* en *liefde*, die uit Zijn eigen antwoord spreken: 'Niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede' brengen ons tot aanbidding.

Wat kunnen wij dankbaar zijn dat Hij dat gezegd heeft! En dat Hij het ook in daden heeft omgezet door aan het kruis het oordeel van God te ondergaan. Ten slotte hadden wij dat oordeel verdiend. Zijn dood bespaart ons de eeuwige hel en maakt ons vrij voor Hem. En laten wij ook dit bedenken: met elke zonde die wij gedaan hebben of nog doen, hebben wij bijgedragen aan Zijn lijden! Laten we Hem daarom niet alleen aanbidden, maar laten we Hem eren door een leven in heiligheid en trouwe navolging.

Thorsten Attendorn

Bijbelstudie

De Bijbel - het Woord van God

Eén van de heerlijkste opdrachten die Christenen kunnen uitvoeren, is de overdenking van het leven en het werk van de Heere Jezus in de Bijbel. In de komende nummers pakken wij daarom de vier Evangelieën en de Handelingen der apostelen op. Met deze serie Bijbelstudies willen wij hulp bieden om deze Bijbelboeken diepgaander te onderzoeken. Deze serie wordt ingeleid met een korte inleiding tot de hele Bijbel.

'Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens Gods volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegepast' (2 Tim. 3:16-17).

De Bijbel is de enige algemeen geldige norm voor ons leven, die wij vandaag hebben. Het is het Woord van God. Zo duidt God Zelf de Heilige Schriften aan, die Hij de schrijvers van de afzonderlijke Bijbelboeken heeft ingegeven: 'Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard'. Niet alleen de Heere Jezus wordt het Woord van God genoemd (Openb. 19:13), maar ook de Schriften die door God geïnspireerd en samengesteld zijn. Aan dit Woord van God is de kracht eigen die iedereen leert kennen die de Bijbel oprecht leest. Wie dit Woord leest, wordt inderdaad klaargemaakt voor het doen van goede werken. En hij leert de grote Persoon van de Zoon van God kennen, Jezus Christus, want Hij is de centrale inhoud en de Hoofdpersoon van de hele Bijbel, zowel van het Oude als van het Nieuwe Testament.

De werking van het Woord van God

De grondslag voor onze wedergeboorte is het Woord van God (1 Petr.1:23). Het is hetzelfde Woord van God dat Christus

gebruikt om ons gelovigen te reinigen en te heiligen (Ef. 5:26), waardoor wij niet alleen qua positie maar ook in de praktijk bij Zijn karakter passen en God verheerlijken.

Daarbij is de Bijbel de grondslag voor elk onderwijs. Het is niet alleen waar dat het ene Bijbelvers het andere verklaart (2 Petr. 1:20). Wanneer wij op het geestelijke vlak willen leren kan dit alleen maar op grondslag van de geopenbaarde waarheid van God. Tegelijkertijd overtuigt de Bijbel ons wanneer wij op de verkeerde weg zijn. Dat geldt zowel voor de ongelovige - die wordt overtuigd van het verkeerde van zijn weg en op de levensweg wordt gebracht - als voor de gelovige die op een dwaalspoor is en de weg terug vindt om Christus te volgen.

Het Woord wijst ons echter ook terecht wanneer wij onrecht doen. Ten slotte onderwijst het ons om niet alleen het kwaad na te laten, maar het goede te doen. God wil graag dat wij ons leven leiden in praktische gerechtigheid. Alleen

dán zijn wij in staat om elk goed werk te doen dat God voor ons heeft gepland.

De inspiratie van het Woord van God

God is de Auteur van de Bijbel. Iedereen die zonder voorbehoud de Bijbel leest, zal dat direct bevestigen. Er is geen ander boek, al is het even oud als de Bijbel, dat tegelijkertijd zo modern en actueel is. Wie de Bijbel eenmaal oprecht in de hand genomen heeft, kan het niet meer wegleggen. De kracht die uit elk afzonderlijk woord spreekt kan maar één ding betekenen: het is Goddelijk. Alleen het feit dat het geweten in Gods licht geplaatst wordt en daardoor wordt uitgedaagd, spreekt duidelijke taal.

Het gaat om woorden van God (Rom. 3:2). Al gaat deze tekst in feite over de wet en het Oude Testament, toch slaat het ook op de hele Bijbel. Stefanus spreekt op dezelfde manier over 'levende woorden' (Hand. 7:38) die Mozes ontvingen had, en via Mozes ook wij. De apostel Paulus citeert ergens twee delen van 'de Schrift', en betuigt daarmee het Goddelijke auteurschap (1 Tim. 5:18). 'De Schrift' is een uitdrukking die uitsluitend op de hele Bijbel slaat.

Daarom is deze tekst opmerkelijk, omdat hij, in tegenstelling tot de meeste andere verzen, niet alleen maar een uitspraak is uit het Oude Testament, maar tegelijkertijd een nieuwtestamentisch vers uit het Lukas-evangelie (10:7) bestempelt als Gods Woord. Vandaag waakt God nog steeds met dezelfde ijver over Zijn Woord als bij de inspiratie (de 'inblazing') van de Bijbel.

Ook de samenstelling van de Bijbel is uniek: 'De profetie is destijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar heilige mensen van God, door de Heilige Geest gedreven, hebben gesproken' (2 Petr. 1:21).

De feitelijke auteurs van de Bijbel zijn

geen mensen, maar God Zelf. Hij heeft zeker 'heilige' mensen gebruikt. Maar alleen omdat de Heilige Geest Zelf de oorsprong en Auteur was, kan het werk dat zo ontstaan is goddelijk en volkomen worden genoemd. En Hij is de Auteur van de hele Bijbel. Alleen daarom kan er gezegd worden dat 'heel' de Bijbel door God is ingegeven en deze geweldige uitwerking oproept.

De 'menselijke' kant van Gods Woord

Ook al is God de feitelijke Auteur van de Bijbel, toch blijft het waar dat Hij mensen gebruikt heeft om die woorden op te schrijven. Het bijzondere is dat de persoonlijke trekjes van de afzonderlijke schrijvers niet verloren zijn gegaan, toen zij schreven onder de inspiratie en het gezag van God. Alleen daardoor kunnen we bijvoorbeeld de verschillen in schrijfstijl in het Nieuwe Testament verklaren. De geschoolde Paulus schreef gewoon anders dan de visser Petrus, en de apostel Johannes had weer een andere schrijfstijl toen hij in het bijzonder schreef over de heerlijke Persoon van de Zoon van de Vader, Jezus Christus.

Ook al stonden deze onvolmaakte mensen onder de volkomen leiding van Gods Geest, zodat de geïnspireerde woorden geen enkele fout laten zien, toch heeft God in Zijn volmaaktheid de verschillen tussen de schrijvers niet onderdrukt. Ze waren niet gewoon maar 'pennen' in de hand van God, ze waren ook niet Zijn secretaresse, zoals men wel eens heeft gezegd. Want hun eigen gedachten en ervaringen werden net zo door God gebruikt als hun eigen taal.

Dat zal voor ons altijd een geheim blijven dat we niet kunnen verklaren. Maar het resultaat kunnen we bewonderen en de Goddelijke Auteur kunnen we aanbidden.

Overigens heeft God ook een menselijke taal' gebruikt om Zich tot mensen

*Dat is in het Oude Testament Hebreeuws, op een paar gedeelten na die in de Aramese taal geschreven zijn. Het Nieuwe Testament is uitsluitend in het Grieks geschreven.

Volg Mij!

te richten. Want de doelgroep van de Bijbel bestaat niet uit engelen, ook niet uit dieren, maar uit mensen. Het is een wonder van God dat de Eeuwige Zijn eeuwige en oneindige gedachten in een menselijke en een in de tijd begrijpelijke vorm gegoten heeft, zonder daarbij het Goddelijke prijs te geven. Wij mensen met een heel beperkt verstand en beperkte gevoelens, mogen zo de gedachten en gevoelens van God lezen en genieten. Alleen dat al is geweldig.

De inhoud van het Woord van God

Of je nu aan het Oude of het Nieuwe Testament denkt - de grote inhoud van het Woord van God is Christus Zelf.

Twee voorbeelden kunnen dat voldoende aantonen:

Luk. 24:44: 'En Hij zei tegen hen: Dit zijn de woorden die Ik tot u sprak toen Ik nog bij u was, dat alles vervuld moest worden wat over Mij geschreven staat in de Wet van Mozes en in de Profeten en in de Psalmen'. De Schriften hadden Christus als Thema. In Hem werden de Schriften vervuld.

Joh. 5:39: 'U onderzoekt de Schriften, want u denkt daardoor eeuwig leven te hebben, en die zijn het die van Mij getuigen'. Het Oude Testament getuigde al van de heerlijkheid en grootheid van de komende Messias en Zoon des mensen, Jezus Christus. Het doel van het Oude Testament was zelfs dat het volk van God de Messias Die door God gezonden werd, zou ontvangen en aannemen.

Als het Oude Testament al op Christus wijst, hoeveel te meer vinden we onze Heere dan in het Nieuwe Testament! En dat niet alleen in de Evangelien maar ook in de Brieven. Hij alleen vult de eeuwigheid met Zijn heerlijkheid. Nu al vervult Hij de Bijbel - en hopelijk ook ons die in Hem geloven.

De eenheid van het Woord van God

Wanneer de hele Bijbel door God is ingegeven, dan is het ondenkbaar om een deel

van de Bijbel weg te nemen of te verwaarlozen. Nee, de Bijbel is een eenheid. Elk Bijbelboek, ieder vers is zo belangrijk, dat je totaal niets kunt weglaten. Neem je een deel weg, dan is het evenwicht in de Bijbel in gevaar, dan zou de Bijbel geen eenheid meer zijn maar incompleet; dan waren we ook niet meer Bijbels voorbereid op elke situatie die op ons af kan komen.

Daarom vinden we aan het begin van de Bijbel (in de vijf Boeken van Mozes: Deut. 4:2), in het midden van de Bijbel (Spr. 30:6) en helemaal aan het eind van het Woord van God de vermaning om niets van de Bijbel weg te nemen en er niets aan toe te voegen: 'Ik getuig aan ieder die de woorden van de profetie van dit boek hoort: Als iemand iets aan deze dingen toevoegt, zal God hem de plagen toevoegen die in dit boek geschreven zijn. En als iemand afdoet van de woorden van het boek van deze profetie, zal God zijn deel afdoen van het boek des levens, en van de heilige stad, van de dingen die in dit boek geschreven zijn'.

Het Goddelijke patroon van het Woord van God

Niemand die in geloof de Bijbel gelezen heeft, zal eraan twifelen dat daar een Goddelijke orde, een eeuwig patroon aan ten grondslag ligt. Dat geldt niet alleen wanneer je het Oude Testament en het Nieuwe Testament afzonderlijk bekijkt, maar dat geldt ook voor het 'Verzamelde werk'. Voor de canon van de Schriften heeft God een Goddelijk ontwerp. Het is aan ons om dat te ontdekken. Net zoals elke menselijk poging om Gods handelen te beschrijven alleen maar lapwerk is, zo zijn ook deze inleidende opmerkingen over de Bijbel eigenlijk veel te kort en te onvolledig, dus niet meer dan een poging. Voor ieder van ons blijft het altijd een opdracht en uitdaging om hierin geestelijk te groeien.

De Bijbel bevat 63 boeken. Het Oude Testament heeft er 36², het Nieuwe Testament 27³. In deze boeken vinden wij het totaal van alle gedachten van God

en van Zijn weg met de mensen en Zijn raadsbesluit met het oog op Christus, op de mens en op de Gemeente van de levende God, die bestaat uit alle gelovige mensen in deze genadetijd.

Wij vinden in dit Boek de beschrijving zowel van de openbaring van het Wezen en de soevereiniteit van God als van de verantwoordelijkheid van de mens. In Zijn regeringswegen in het Oude Testament was Hij een God Die in het verborgene, in het donker woonde. Maar in het Nieuwe Testament is Hij volkomen en volledig geopenbaard. In de hemel zullen wij geen onbekende God of onbekende Heere ontmoeten. Nee, de Bijbel stelt Hem in volkomenheid voor.

Het Oude Testament

De Heere Jezus Zelf deelt het Oude Testament in drieën: 'Dit zijn de woorden die Ik tot u sprak toen Ik nog bij u was, dat alles vervuld moest worden wat over Mij geschreven staat in de Wet van Mozes en in de Profeten en in de Psalmen. Toen opende Hij hun verstand, zodat zij de Schriften begrepen' (Luk. 24:44-45).

In deze drie groepen boeken was kenmerkend het Hebreeuwse Oude Testament ingedeeld⁴ - in tegenstelling tot onze tegenwoordige uitgaven:

De Wet (Thora, vijf boeken): dit deel omvat de zogenaamde vijf Boeken van Mozes (de Pentateuch = vijf boeken), die door de benaming van de Septuaginta, de Griekse vertaling van het Oude Testament, in het algemeen de aanduidingen Genesis (Ontstaan, Begin), Exodus (Uittocht), Leviticus (Levietenboek), Numeri (Telling) en Deuteronomium (Tweede Wet) kregen. Deze aanduidingen zijn echter niet geïnspireerd en ten dele ook niet correct (bijv. Leviticus).

De Profeten (Nebiiim, negentien boeken): bij deze groep horen de vier vroege profeten Jozua, Richteren, Samuël en Koningen, en de latere profeten. Behalve Jesaja, Jeremia en Ezechiël zijn dat de twaalf zogenaamde kleine profeten, die ook in onze Bijbeluitgaven lopen van Hosea tot Maleachi.

De Geschriften (Ketubim, twaalf boeken): hier horen alle overige boeken van het Oude Testament bij, dus de Psalmen, Job, Spreuken, vervolgens de zogenaamde Megilloth (boekrollen), namelijk Ruth, Hooglied, Prediker, Klaagliederen en Esther, evenals Daniël, Ezra, Nehemia en Kronieken.

Het Nieuwe Testament

Het Nieuwe Testament is verdeeld in vier delen die ook in onze vertalingen gemakkelijk duidelijk worden:

De Evangelien (vier Boeken): hier vinden we op bijzondere wijze het leven, lijden en sterven, en de opstanding van onze Heere Jezus verteld; en in twee ervan (Markus en Lukas) ook de hemelvaart (omdat die past bij het karakter van het betreffende Evangelie). Zoals bekend spreken we dan over het Mattheüs-, het Markus-, het Lukas- en het Johannes-Evangelie.

De Handelingen (één Boek): dit boek past niet zonder meer bij een andere groep en blijft dus een 'afdeling' op zichzelf. Hier vinden we niet zozeer de handelingen van de apostelen, want van de apostelen zijn het alleen Paulus en Petrus van wie wij in dit Boek de daden vermeld vinden, maar je leest ook over andere in het oog lopende dienaren, bij voorbeeld Filippus, Stefanus en Barnabas. Daarom lijkt het gepast hier eerder te spreken over de Handelingen van de Heilige Geest op

² Hierbij is meegenomen dat boeken die in onze uitgaven in twee delen zijn opgenomen, oorspronkelijk elk één enkel boek waren: Samuël, Koningen, Kronieken. Vandaar dat we vaak zeggen: de Bijbel heeft 66 boeken, wat dus klopt voor onze uitgaven.

³ Het lijkt mij dat dit aantal boeken niet zomaar ontstaan is. Zonder ons te veel met getallensymboliek bezig te houden, valt het toch op dat de in totaal 63 (=9x7) boeken zich laten opdelen in 36 (=3x12) en 27 (=3x3). Wij vinden dus een Goddelijke volmaaktheid in de geopenbaarde heerlijkheid in de Bijbel.

⁴ Omdat de lezer van vandaag eerder de indeling van het "Christelijke" Oude Testament voor zich heeft, noem ik hier ook even de indeling in historische boeken (Genesis - Esther), de dichterlijke boeken (Job - Hooglied), de profetische boeken (Jesaja - Maleachi).

aarde nadat de Heere Jezus verheerlijkt had plaatsgenomen aan de rechterhand van God.

De Brieven (21 Boeken): hierbij horen de veertien Brieven van Paulus en de zogeheten katholieke Brieven, d.w.z. algemene brieven (Jakobus, 1 en 2 Petrus, 1-3 Johannes en Judas).

Tewijl de Evangeliën en de Handelingen in zekere zin tegenpolen zijn van de Pentateuch, kun je deze Brieven opvatten als antwoord op 'de Schriften' van het Oude Testament⁵.

Zij ontvouwen de genade en de waarheid die zijn geopenbaard in Christus en Zijn werk en dienst. Daar hoort ook de gezegende hoop bij, die in combinatie met alle vermaningen onze wandel en de aanbidding van de heiligen moet beïnvloeden.

De Openbaring (één Boek): het is niet moeilijk om de Openbaring te vergelijken met de oudtestamentische profeten. Hier worden de raadsbesluiten van God wat deze aarde betreft aan ons meegedeeld, waarbij ook wordt ingegaan op bepaalde gebeurtenissen in de hemel, die de voorwaarde zijn voor de veranderingen op aarde.

De apocriefe boeken⁶

In de loop van de eeuwen is een aantal extra boeken opgenomen in bepaalde Bijbeluitgaven, bijvoorbeeld Judith, de Wijsheid van Salomo, Tobias, Baruch, 1 en 2 Makkabeeën, terwijl ze toch niet bij de Bijbel zelf horen. In tegenstelling tot de Bijbelboeken zijn ze niet geïnspireerd. Daarop kunnen we in het beperkte kader van dit blad helaas niet dieper ingaan.

Daarom wijs ik er alleen op dat van het begin af die extra boeken zowel in de tijd van het Oude als van het Nieuwe Testament nooit zijn geaccepteerd als

horend bij de canon van de heilige Schriften. Ze bevatten gedeeltelijk historische onnauwkeurigheden, zijn soms met elkaar in tegenspraak, en voor zover het de oudtestamentische Apocriefen betreft, bevatten ze (terecht!) niet één keer de zin: 'Zo spreekt de HEERE'.⁷

De onderwerpen van het Woord van God

De Bijbel richt zich tot mensen. Zijn uitspraken zijn Goddelijk. Daarom zijn er ook veel thema's die niet op een paar bladzijden beschreven kunnen worden. Om die reden beperk ik me tot enkele centrale boodschappen die wij in de Bijbel vinden:

- De openbaring en verheerlijking van de Zoon van God, Jezus Christus: 'De Schriften... zijn het die van Mij getuigen' (Joh. 5:39);
- De bekering: 'maar deze zijn beschreven, opdat u gelooft dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat u, door te geloven, het leven zult hebben in Zijn Naam' (Joh. 20:31);
- Zekerheid van redding: 'Deze dingen heb ik geschreven aan u die gelooft in de Naam van de Zoon van God, opdat u weet dat u het eeuwige leven hebt' (1 Joh. 5:13);
- Versterkt worden in het geloof: 'Deze dingen heb ik tot u gesproken, opdat, wanneer de tijd komt, u zich herinnert dat Ik ze u gezegd heb' (Joh. 16:4);
- Het mededelen van het hele hart van de Vader: 'Ik heb u vrienden genoemd, omdat Ik u alles wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, bekendgemaakt heb' (Joh. 15:15);
- Het trouw volgen van de Heere in de praktijk: 'Volgt u Mij!' (Joh. 21:22).

Manuel Seibel

Wegwijzers

'Richt u merktekens op, zet u wegwijzers neer. Richt uw hart op de gebaande weg, de weg die u bent gegaan!' (Jer. 31:21).

Enkele jaren geleden waren wij met vakantie in Zwitserland. In juni lag er op de hogere bergen nog altijd sneeuw. Op een zonnige dag wilde ik graag een grotere hoogvlakte oversteken. Om mijn vrouw de inspanning van een tocht door de sneeuw te besparen ging ik alleen. Hoe hoger ik kwam, hoe hoger de sneeuw werd. Ten slotte was de route alleen nog te herkennen aan de stokken die op afstanden van enkele honderden meters uit de sneeuw staken.

Het eerste deel van de tocht op de hoogvlakte daalde licht af in noordelijke richting. Daardoor had de sneeuw ook bij een dikkere laag nog zoveel draagkracht dat ik er met mijn bergschoenen nauwelijks inzakte. Maar nadat ik over de kam gekomen was, werd de sterkte van de zon merkbaar. Haast bij elke stap zonk ik dieper in de sneeuw. Dat maakte het verdergaan heel inspannend.

Daarom probeerde ik uit te wijken naar plekken waar hier en daar een paar rotsen uit de sneeuw staken. Maar ik had er niet aan gedacht dat in de buurt van rotsen de sneeuw veel losser is. Het gevolg was dat ik daar juist nog dieper wegzakte, soms wel tot aan mijn buik, en dat mijn been zich schaaftte aan de scherpe rotsen. Ik werd wanhopig. Wat moest ik doen?

In de verste verte was geen mens te zien om me te helpen. In mijn nood vouwde ik mijn handen en bad ik. Daarna werd ik rustiger.

Volg Mij!

Op de verdere tocht oriënteerde ik mij weer op de stokken. Met kleine stapjes lukte het me daar vaker om een stuk verder te komen zonder er tot mijn knieën in te zakken.

Voor een route die onder normale omstandigheden in ongeveer een uur te doen was, had ik bijna vier uur nodig. Wat was ik dankbaar dat ik eindelijk bij de kant van de

berg kwam waar de weg sterk affliep en na een klein eindje al sneeuwvrij was!

Daar ben ik eerst op een steen gaan zitten om God te danken voor Zijn genadige bewaring. Toen kwam bovenstaand Bijbelvers mij in gedachten. Het was een belangrijke reminder voor mij, dat het ook op de geloofsweg heel belangrijk is om de route te nemen die door God duidelijk vooraf gemarkeerd is. Dat bewaart ons ervoor dat we schade oplopen en het helpt ons om beter vooruit te komen.

Rainer Möckel

⁵ Als voorbeeld kun je de Efezebrief opvatten als een soort antwoord of tegenhanger op het Boek Jozua, waarin het in bezit nemen van het land Kanaän door het volk Israël wordt beschreven. In de Efezebrief gaat het namelijk hierom dat wij als Christenen ook in praktische zin de hemelse erfenis in de hemelse gewesten voor ons persoonlijk in bezit nemen.

⁶ Apocrief betekent: verborgen, geheim of onduidelijk.

⁷ Wie Durts kan lezen, verwijzen we naar het boek "Das Alte Testament im Überblick" door Arend Remmers en naar de brochure "Die erstaunliche Geschichte der Bibel".

De wereld – een satanisch systeem of het voorwerp van Gods liefde?

Hoe vaak hebben Christenen het over de wereld! Hebben we ons wel eens afgevraagd wat we met dat woord eigenlijk bedoelen? Meestal hebben we daar een negatieve voorstelling bij. Dan denken we aan een systeem dat onder de macht van de satan staat en dat de mensheid beheerst. Dat is ook wel de overheersende gedachte in de Bijbel. De satan wordt de 'vorst van deze wereld' (Joh. 12:31) genoemd en wij worden vermaand: 'Heb de wereld niet lief en ook niet wat in de wereld is. Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem' (1 Joh. 2:15).

Halen we er echter nog andere Bijbelteksten bij, dan komen we tot de conclusie dat er ook in heel ander opzicht sprake is van de wereld. Bijvoorbeeld in het bekende Johannes 3:16: 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft'. Op het eerste gezicht zou je denken dat dit in tegenspraak is. Hoe kan God de wereld liefhebben en tegelijkertijd ons vermanen om die niet lief te hebben? Dat raadsel wordt opgelost wanneer we bedenken dat het woord 'wereld' in de Bijbel in verschillende betekenissen gebruikt wordt. In dit artikel gaan we in op het verschil tussen deze betekenissen, waarbij we ons eerst bezighouden met de plaatsen waar dit woord in neutrale of positieve zin wordt gebruikt.

1.) De wereld als schepping

'De God Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is...' (Hand. 17:25, zie ook

Hebr. 1:2). Met de wereld als schepping van God kunnen wij blij zijn, we mogen ervan genieten. Wanneer wij zien hoe mooi die is, zal ook onze bewondering voor onze God toenemen, omdat de schepping Zijn heerlijkheid laat zien en het werk is van Zijn handen (Ps. 19:2). Natuurlijk behoort de wereld ons niet toe. En wij moeten ons er altijd bewust van zijn dat ze vergankelijk is en wij haar alleen met verantwoordelijkheidsbesef moeten besturen: 'Zij die van deze wereld gebruikmaken, alsof zij die niet gebruiken...' (1 Kor. 7:31).

2.) De mensenwereld

'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft...' (Joh. 3:16). Het begrip wereld betekent onder andere ook de mensheid op aarde. In die betekenis is de wereld niet in hoofdzaak een teken van Gods kracht (zoals in het beeld van de schepping), maar een voorwerp van Zijn liefde. Het brengt ons tot

aanbidding wanneer wij erover nadenken dat God juist die mensen zo liefheeft die Zijn Zoon veracht en uiteindelijk gekruisigd hebben. En dat die liefde de beweegreden was om Zijn Zoon deze wereld in te zenden. Ook wij horen door die liefde gedreven te worden om het Evangelie door te geven aan een verloren mensheid. Daardoor is de wereld ook het werkterrein van onze verkondiging: 'Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie...' (Mark. 16:15).

3.) De wereld als satanisch systeem

'Nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden' (Joh. 12:31), 'Heb de wereld niet lief en ook niet wat in de wereld is' (1 Joh. 2:15).

Deze toepassing van het begrip wereld is heel gebruikelijk; hiermee worden de kenmerken aangegeven van de mensheid onder het bestuur van de satan. Het gaat hier dus niet gewoon om materiële aspecten van deze wereld of om zichtbare dingen, maar vooral om de geest die onze maatschappij bepaalt. Door de mens van God af te keren, krijgt de satan macht over hem en zijn gezindheid en wordt zo de 'vorst van deze wereld'. Uiteindelijk ontstaat er zo een systeem dat gekenmerkt wordt door het zoeken naar eer van mensen en het leven naar je verlangens; dit is wat de apostel Johannes zó beschrijft: 'Alles wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven, is niet uit de Vader...' (1 Joh. 2:16). Iemand heeft heel treffend gezegd dat de mens van deze wereld wordt beheerst door trots te zijn op wat hij heeft ('hoogmoed van het leven') en de begeerte naar wat hij nog niet heeft ('begeerte van de ogen', 'begeerte van het vlees').

Ook wij moeten ons steeds weer afvragen of ons doel, ons motief en onze prioriteit zich niet aanpassen aan de geest van deze wereld, want 'wij hebben niet ontvangen de geest van de wereld' (1 Kor. 2:12). En 'Weet

u dan niet dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is?' (Jak. 4:4).

4.) De wereld als tijdperk

'En word niet aan deze wereld gelijkvormig' (Rom. 12:2). 'Demas heeft mij verlaten, omdat hij de tegenwoordige wereld (eeuw, tijdperk) heeft lief gekregen' (2 Tim. 4:10). Terwijl de eerste drie betekenissen van het begrip wereld berusten op het Griekse woord 'kosmos', is de vierde betekenis een vertaling van 'aion', dat vaak wordt weergegeven als 'tijdperk' of 'wandel/gang van zaken van deze wereld'. De betekenis van wereld als 'manier van doen van deze wereld' is heel nauw verweven met de wereld als satanisch systeem. Zo wordt de satan ook de 'god van deze wereld' (aion) genoemd (2 Kor. 4:4). Nu ligt bij het begrip 'tegenwoordige wereld' de nadruk meer op een periode waarin het systeem van de satan respectievelijk de geest van deze wereld tot uiting komt in bepaalde filosofieën, meningen, ideeën of trends. Voorbeelden van zulke uitingen in onze huidige maatschappij zijn emancipatiebewegingen, de nadruk op 'jezelf doen gelden', maar ook de behoefte aan bezit, of bepaalde modetrends. Daarom worden wij als Christenen ertoe opgeroepen om voortdurend onze houding ten opzichte van die dingen te onderzoeken, om te zien of die niet wordt beïnvloed door de doelstellingen en motieven van bestaande of nieuw opkomende stromingen. Alleen dán kunnen wij de aanpassing en gelijkvormigheid aan deze wereldse tijdsperiode afwijzen en innerlijk worden veranderd door de vernieuwing van onze gezindheid (Rom. 12:2). 'Want de zaligmakende genade van God is verschenen aan alle mensen, en leert ons de goddeloosheid en de wereldse begeerten te verloochenen en in deze tegenwoordige wereld bezonnen, rechtvaardig en godvruchtig te leven' (Titus 2:11-12).

Mens van deze wereld ↔ geest van deze wereld

Wanneer wij nog eens kijken naar de schijnbare tegenspraak tussen de verschillende betekenissen van het woord 'wereld' in de Bijbel, dan zien we dat we verschil moeten maken tussen de mens van deze wereld - die wij op een liefdevolle manier moeten winnen voor het Evangelie - en de geest van deze wereld, de manier van denken en doen waarvan wij ons moeten afscheiden. Juist op dit punt kun je als Christen in verwarring raken en jezelf afvragen: hoe moet ik afgezonderd blijven van de wereld wanneer ik tegelijkertijd de wereld ingezonden ben? Misschien helpt het, wanneer wij eraan denken dat de Bijbel wel een (morele) afzondering leert, maar geen lichamelijke afzondering. De morele afzondering bestaat uit het afwijzen van de doelstellingen en motieven van deze wereld en dus ook de

dadens die daaruit voortvloeien. Dat kan ook de uiterlijke af scheiding van bepaalde mensen inhouden, dus dat je afstand van hen neemt omdat wij ons niet kunnen verenigen met wat zij doen. Zo spreekt Petrus erover: '... bevreedt het hun dat u niet meeloopt in dezelfde uitbarsting van losbandigheid' (1 Petr. 4:4). Maar dat wil natuurlijk niet zeggen dat wij geen contact mogen hebben met de mensen van deze wereld (zie

ook 1 Kor. 5:10). Zonder contact kunnen wij onze medemensen niet confronteren met de noodzaak van bekering en vergeving. Juist in onze tijd zien we vaak dat mensen alleen bereid zijn een nieuwe boodschap aan te nemen, wanneer ze vertrouwen hebben gekregen in degene die de informatie overbrengt. De overvloed aan informatie (speciaal uit niet serieuze bronnen) die van alle kanten op ons afkomt, is gewoon te groot om nog iets nieuws te accepteren als de bron niet zeker is. Nu de Bijbel niet meer beschouwd wordt als de enig ware bron, wil men toch op zijn minst degene kennen die het nieuws brengt, bijvoorbeeld door bij elkaar te zijn op werk of school.

In de Bijbel vinden we verschillende voorbeelden van zulke contacten. Laten wij ons eens verplaatsen in zo'n discipel van de Heere, die bij de Heere was toen Hij Zelf met een groep tollenaars en zondaars aan tafel lag (Matth. 9:10-13) of toen Hij sprak met een diep in de zonde gevallen vrouw bij de bron van Sichar (Joh. 4). Wat moet het toen een geweldige indruk op hem gemaakt hebben dat de Heere bij deze contacten steeds gescheiden bleef van de wereld als werksfeer van de satan en een zondige wandel nooit accepteerde.

Het innerlijke en het uiterlijke karakter van satans systeem

Het is belangrijk dat de wereld als satanisch systeem niet in de eerste plaats in de Bijbel wordt gedefinieerd als uiterlijke, zichtbare dingen (al worden die niet buiten beschouwing gelaten), maar door 'de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven' (1 Joh. 2:16), dus door een innerlijke houding die uiterlijk ook zichtbaar wordt. Soms neigen wij ertoe om bepaalde voorwerpen, activiteiten of plaatsen gelijk te stellen met de wereld. Inderdaad toont de geest van deze wereld

zich in deze uiterlijke dingen, maar als we die daartoe beperken, schieten we om twee redenen te kort:

- Er zijn veel dingen die we eenduidig als werelds kunnen bestempelen, bijv. een casino. Het is buiten twijfel dat daar de begeerte van het vlees en de hoogmoed van het leven regeren. Bij andere dingen laat echter soms pas de innerlijke hou-

- Bovendien hoeft een wereldse mentaliteit zich niet te beperken tot wereldse dingen. Het is zelfs mogelijk dat we van buiten een grote vroomheid laten zien, maar van binnen de essentiële kenmerken van deze wereld tonen. Bijv. de hoogmoed van het leven: is niet de Farizeeër die de tempel binnenging om God te danken dat hij niet zo was als de andere mensen

ding en op welke manier we daarmee omgaan, zien of wij werelds handelen of niet. Bijvoorbeeld het kopen van aandelen. Daarbij kan ik gedreven zijn door pure geldzucht en met mijn hart daaraan hangen. Dat zou dan het verlangen van het vlees zijn. Maar ik kan er ook verantwoord mee omgaan, bijvoorbeeld in het kader van mijn oudedagsvoorziening. We moeten ons er bij de beoordeling van die onderwerpen of activiteiten niet te makkelijk van afmaken, maar we moeten altijd de gezindheid daarachter meenemen.

(Luk. 18:10-14), een goed voorbeeld van iemand die bij het uitvoeren van een schijnbaar geestelijke zaak geleid werd door geestelijke hoogmoed? Of de begeerte van het vlees. Hoe staat het met iemand die een Christelijke lezing bezoekt maar er nauwelijks iets van opneemt, omdat hij er veel meer mee bezig is om zijn nieuwe outfit te showen?

De Bijbel beperkt wereldsgezindheid dus niet tot uiterlijke zaken. Want er zit niet altijd een

wereldse mentaliteit achter die dingen. En soms vind je die wereldse mentaliteit ook achter een buitenkant van vroomheid.

Hulpmiddelen om de wereld te overwinnen

‘Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof. Wie anders is het die de wereld overwint dan hij die gelooft dat Jezus de Zoon van God is?’ (1 Joh. 5:4-5)

Goddank zijn wij in deze wereld niet aan ons lot overgelaten. God Zelf heeft ons twee hulpmiddelen gegeven waarmee wij de wereld (d.w.z. het systeem van satan) kunnen overwinnen.

1) De Heilige Geest

Voor Zijn vertrek uit deze wereld had de Heere Jezus Zijn discipelen de Heilige Geest beloofd en Hem de Geest van de waarheid genoemd die hun de weg zou wijzen in heel de waarheid (Joh. 16:13). Ook wij als gelovigen hebben de Heilige Geest, Die spreekt tot onze nieuwe natuur en daaraan laat zien hoe we onderscheid moeten maken tussen wat uit God is en wat uit de wereld is. Dit onderscheidingsvermogen is zo belangrijk, omdat het verschil tussen ‘werelds’ en ‘niet werelds’ niet altijd aan de hand van eenvoudige uiterlijke criteria beoordeeld kan worden; dat hebben we al gezien. We hebben veel meer een continu onderzoek nodig van ‘de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God’ om nieuwe stromingen, ideeën en trends te kunnen onderscheiden.

Dit is geen kennis die we in één keer verkrijgen, maar het is een voortdurend proces waaraan wij ons voortdurend onderwerpen. We kunnen dat zien als een verzameling laden, waarin onze beoordeling van de meest uiteenlopende ideeën en trends, maar ook van concrete voorwerpen

en daden is opgeborgen. Wanneer ons naar een mening wordt gevraagd moeten wij zo’n laatste opentrekken. Het is belangrijk dat die laden goed geordend zijn. Het kan ook voorkomen dat de inhoud wordt gewijzigd, want vooroordelen moeten uit de weg geruimd kunnen worden. Bovendien moeten er nieuw opgekomen dingen worden toegevoegd. Daarom moeten die laden voortdurend aan de hand van de Bijbel gecontroleerd en aangevuld worden. Op die manier worden wij innerlijk veranderd door de vernieuwing van ons denken (Rom. 12:2). Deze aanwijzing maakt meteen duidelijk dat de Heilige Geest nooit zal leiden in tegenspraak met de Bijbel. Want ook vandaag blijft het Woord van God de objectieve maatstaf waarmee de Heilige Geest in overeenstemming is en waarop het geloof zich moet oriënteren.

2) Het geloof

Daarnaast heeft God ons het geloof geschonken dat ons kracht geeft om ons te distantiëren van wat wij als werelds onderkend hebben. Daarbij moeten we nooit door natuurlijke inspanning van onze kant proberen om de wereld te overwinnen. Dat zal uitlopen op wetticisme en ten slotte mislukken. De sleutel tot overwinnen ligt in het geloof. Het geloof maakt zich bewust van de dingen die uit God zijn en geniet ervan. Naarmate de waardering van deze Goddelijke zaken toeneemt, zal de aantrekkingskracht van de wereldse dingen vanzelf afnemen. Zo geeft God ons door de Heilige Geest het onderscheidingsvermogen om de dingen van deze wereld te onderkennen, en door het geloof ook de kracht om ze af te wijzen. Laten we in de toekomst nog meer profiteren van deze Kracht en daarbij helemaal steunen op het Woord van God.

Olaf Müller

Vrouwenpower – powervrouwen?

Het vrouwen-naar-voren-halen wordt vandaag de dag in de wereld dik onderstreept. We worden overstroomd door politieke, economische en emancipatie-beogende bewegingen.

Er worden vele programma’s opgezet om vrouwen beter voor de dag te laten komen. Die beginnen al bij de vroege opvoeding.

Meisjes moeten niet langer alleen met poppen spelen - alsof ze dat ooit móesten... Nee, ze moeten van kleins af aan in ‘sterkere’ rollen groeien. Wat dat betekent wordt overigens nog heel tegenstrijdig bekeken. Enkele ‘vrouwenonderzoekers’ hebben er nog vraagtekens bij of er misschien tóch zo iets als een vrouwelijk karakter met bijzondere eigenschappen schijnt te bestaan...

Deze massale ‘vrouwenpower’ blijft natuurlijk niet staan voor ‘Christelijke huisdeuren’. De vraag die we onszelf moeten stellen is: hoe gaan wij daarmee om? In dit artikel worden enkele gedachten aangeboden over dit onderwerp, met de wens dat we allemaal bereid zijn om werkelijk de gedachten van God aan te nemen en ernaar te oordelen en te handelen. Bij zo’n artikel bestaat het gevaar natuurlijk dat het juist mannen

zijn die willen weten wat je tegen vrouwen mag zeggen. Niet op de laatste plaats heb ik om die reden ook enkele gedachten voor ons, mannen, erdoorheen gestrooid.

Kinderopvoeding: ‘Mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen’

Al heel in het begin van de Bijbel lezen we dat God niet eenvoudig ‘de’ mens had gemaakt, maar dat Hij een man en een vrouw gemaakt had (Gen. 1:27). Dat toont duidelijk aan dat God verschillen in de mens gelegd heeft. En niet alleen is het waar dat iedere mens

op zichzelf al uniek is.

Er zijn ook unieke verschillen tussen man en vrouw die God zo gewild heeft. Als God die in onze natuur heeft gelegd, dan kunnen er alleen maar schadelijke gevolgen zijn als we gaan proberen om die verschillen weg te poetsen.

Volg Mij!

Deze verscheidenheid van man en vrouw moet al in de opvoeding in acht genomen worden. 'Oefen de jongeman overeenkomstig zijn levensweg' (dus zoals past bij de natuur van het kind; Spr. 22:6). Dat slaat niet alleen op de verschillen tussen jongens, maar ook tussen jongens en meisjes of kinderen in het algemeen.

Het is niet waar dat die verschillen de jonge mensen opgelegd worden. Veel ouders kunnen erover vertellen dat meisjes uit zichzelf met veel dingen heel anders omgaan dan jongens. Natuurlijk bestaat er niet zoiets als hét meisje of dé jongen - en zeker zijn er ook veel dingen waarin ze op elkaar lijken. En toch blijven in de regel duidelijke verschillen bestaan.

School en opleiding: gelijke kansen en verschillende beslissingen

Toegang tot verschillende opleidingen ligt tegenwoordig voor jongens en meisjes gelijk. Dat hangt o.a. samen met de leerplicht die voor jongens en meisjes geldt. Toch is er verschil tussen de voorkeuren bij jongens en meisjes, wanneer ze bij de hogere scholen keuzemogelijkheid hebben. Niet zelden worden de bètavakken (bijv. wis- en natuurkunde) door jongens en de zogenaamde alfavakken door meisjes gekozen. Iets vergelijkbaars geldt voor de daarop aansluitende studie- en beroepskeuze.

Als Christenen hebben wij allemaal wel gedachten over wat wij in ons beroep zouden willen bereiken. Maar zeker is een streven naar een indrukwekkend carrièreresultaat voor mannen én vrouwen niet Bijbels. 'Als wij echter voedsel en kleding hebben, zullen wij daarmee tevreden zijn' (1 Tim. 6:8). Vermoedelijk is dat een gedachte die speciaal bij ons mannen opkomt, die maar al te graag hogerop willen.

De plaats van de vrouw: de man is haar hoofd

Maar voor de vrouwen is er nog een extra 'moeilijkheid'. In de Bijbel maakt God heel duidelijk dat de man het hoofd van de vrouw is (1 Kor. 11:3). Deze uitspraak slaat niet op het huwelijk (zonder dat uit te sluiten), maar het is een scheppingsorde, een bepaling van God. Ondanks alle vernieuwingspogingen wordt het ook in de maatschappij vaak (nog?) als ongepast beschouwd wanneer de vrouw te dwingend is. En een gelovige vrouw zal juist aanvoelen waar zij zich op de achtergrond moet houden. Zo zal de Heere ook haar wijsheid geven om zich bijv. op haar werk correct te gedragen, ook als ze een leidinggevende functie heeft. Of een vrouw zo'n positie moet nastreven, zal iedere zuster voor de Heere moeten beslissen.

Het zal in de tegenwoordige tijd van emancipatie voor vrouwen niet makkelijk zijn om deze Bijbelse orde aan te nemen. Een Godvrezende vrouw zal er zich van bewust zijn dat God gehoorzaamheid juist dán beloont, wanneer die ons niet makkelijk valt.

Succes voor vrouwen: bij God telt carrière niet

Ondanks dat is het natuurlijk voor een jonge Christin in de regel juist om een opleiding te volgen, te gaan studeren of iets anders nuttigs te doen. Ze moet namelijk allereerst in staat zijn om in haar levensonderhoud te voorzien, want alleen de Heere weet of en wanneer er een huwelijk komt. En kennis van een beroep of de arbeidswereld kan ook in het huwelijk van pas komen. Het grote verschil met vrouwen in de wereld moet bij al deze overwegingen zijn, dat carrièredelen en menselijke erkenning niet als criteria gehanteerd worden (dat geldt natuurlijk ook voor gelovige mannen!).

In het licht van de waardenverandering in onze maatschappij is het voor jonge

vrouwen - ook voor Godvrezende vrouwen - enorm moeilijk geworden om stand te houden in de druk en hun geluk niet te zoeken in hun carrière. Je gaat door voor 'niet bij de tijd' en ten dele zelfs voor iemand die de 'domme overtuigingen' van mannen steunt, voor een watje, een 'loser'. Maar tegen alle jonge zusters wil ik toch

zeggen dat het waardeoordeel van resultaatgerichte mensen uit de wereld niet telt. Ook niet de soms misschien medelijdende glimlach van jonge broeders die hun eigen waarden niet afstemmen op de Bijbel. Uiteindelijk telt alleen de 'handdruk' van de Meester: Zijn beloning en Zijn waardering zullen dat wat jij in deze wereld moest opgeven ruimschoots vergoeden. Daar ben ik heel zeker van!

Kinderopvang: blijft de vrouw en moeder trouw aan haar taak?

In samenhang met de verbetering van carrièremogelijkheden door politiek en economie wordt er steeds meer gesproken over het combineren van beroep en gezin. Begrijpelijkerwijs kan een moeder alleen carrière maken wanneer ze 'afziet' van kinderen of zorgt voor een continue oppas voor haar kinderen. Daar zijn verschillende mogelijkheden voor:

- a) *De man neemt deze oppasdienst over. De Bijbel geeft hier een duidelijke richtlijn: 'Evenzo moeten de oudere vrouwen ... leraressen van het goede [zijn], opdat zij de jongere vrouwen leren... hun kinderen lief te hebben, ... te zorgen voor hun huishouden, goed te zijn, hun eigen mannen onderdanig te zijn, opdat het Woord van God niet gelasterd wordt' (Titus 2:3-5). Het zwaartepunt van de activiteiten van een moeder ligt dus in de verzorging van haar kinderen en in het runnen van het huishouden. En onder dit laatste moeten wij niet alleen poetsen en koken verstaan¹. Daarnaast moet ook de vader vanzelfsprekend zijn taak in de opvoeding waarnemen en op dit gebied zijn vrouw ondersteunen (Ef. 6:4: 'Vaders...'). Maar wanneer een moeder haar eigenlijke taak aan haar man overlaat om tegen elke prijs een baan te hebben, zou dit leiden tot oneer voor de Heere. En tot de mannen wordt in de Thessalonicenzenbrieven gezegd dat zij moeten werken. En het zou ook tot lastering van Gods Woord voeren wanneer de moeders een baan hebben, maar de mannen thuis op de kinderen letten.²*
- b) *De moeder laat de verzorging van haar kinderen over aan de kinderopvang. Hier past het boven aangehaalde vers net zo goed. Bovendien kun je ook door nuchter nadenken deze mogelijkheid aan de kant schuiven: schenkt God een echtpaar kinderen met de bedoeling dat die niet door de ouders worden begeleid en opgevoed? Het voorbeeld van Mozes laat al zien hoe belangrijk deze eerste opvoedingsjaren voor een kind zijn. Mozes teerde zijn hele leven op de Godsvrucht van zijn ouders!*

¹ Je zou de vraag kunnen stellen of de economische vooruitgang door het tweeverdienschap ook voor huwelijken en gezinnen tot zegen is. Hoe vaak gebeurt het niet dat een huisvader zijn vrouw en kinderen maar zelden ziet...

² We hebben het dan natuurlijk niet over uitzonderlijke gevallen t.g.v. ziekte of werkloosheid van de man (red.).

c) *Het echtpaar ziet af van kinderen³. Het is zonder twijfel juist dat een echtpaar verantwoordelijk is voor hun gedrag. Zij moeten ook tegenover de Heere duidelijkheid krijgen hoe zij hun seksualiteit beleven. Maar de Bijbel geeft ons nergens een aanwijzing dat je van kinderen zou kunnen afzien, ook niet voor het werk van de Heere⁴, laat staan met andere bedoelingen. We vinden wel een andere aanwijzing in het Nieuwe Testament: 'Weet dit dat in de laatste dagen zware tijden zullen aanbreken. Want de mensen zullen liefhebbers zijn van zichzelf, geldzuchtig, ... zonder natuurlijke liefde, ... meer liefhebbers van zingenot dan liefhebbers van God' (1 Tim. 3:1-4). Of we hier niet een paar oorzaken vinden die de ware achtergrond voor heel wat beslissingen in ons leven zijn...?*

De huiselijke taken van een moeder hebben voor de Heere een hoge prioriteit.

Het is dus duidelijk dat gezin en beroep voor moeders die zich naar de Bijbel willen richten, nauwelijks te verenigen zijn.⁵ Nu kan een jonge vrouw teleurgesteld zeggen: waarom volg ik dan een opleiding, als ik later toch 'alleen maar thuis' mag zijn? Als antwoord is het tegenwoordig helaas vaak niet meer genoeg om te verwijzen naar opvallende voorbeelden van moeders in de Bijbel. Maar kunnen we de unieke mogelijkheden niet benadrukken die een moeder heeft om haar kinderen voor de Heere Jezus op te voeden en tot het eeuwige leven te leiden? Dat zijn dingen die doorwerken tot

in de eeuwigheid en die maar heel weinig mannen zullen beleven.

Emancipatie op geestelijk gebied: echt een vreemd woord?

Voordat ik afsluit met het voorbeeld van enkele 'succesvolle' vrouwen in de Bijbel, wil ik nog ingaan op het emancipatieprobleem op geestelijk gebied. Weliswaar wijzen de carrièredames uit onze maatschappij erop dat de emancipatiegolf al lang verleden tijd is. Maar maatschappelijke ontwikkelingen dringen vaak pas na enige tijd binnen in het geestelijke vlak. Waardoor heeft het ook onder Christenen tot emancipatiepogingen op dit geestelijke vlak kunnen komen? Ik wil drie oorzaken noemen:

- Omdat wij midden in de maatschappij leven, gaan de veranderingen niet ongemerkt aan ons voorbij. Helaas laten wij ons door veel stromingen besmetten, in plaats van die in het licht van de Bijbel te beoordelen en dan af te wijzen als ze tegen Gods Woord ingaan. Vaak ontbreekt het ons aan de nodige waakzaamheid.
- Lange tijd heeft de opvatting geheerst dat jonge vrouwen zich niet zo met het Woord van God hoeven bezig te houden. Ze moeten wel naar school gaan en een vak leren. Ze moeten ook de samenkomsten van de gelovigen bezoeken. Maar intensief Bijbellezen is niet nodig, dat moeten de jonge broeders doen. Die moeten ten slotte in de samenkomst hun mond open doen, terwijl vrouwen daar horen te zwijgen (1 Kor. 14:34). Hier werd helaas soms over het hoofd

gezien dat ook jonge vrouwen en zusters hun eigen geestelijke leven nodig hebben. Dat geldt overigens ook in het huwelijk! En het geestelijke leven groeit alleen wanneer je Gods gedachten kent zoals die in de Bijbel tot uiting komen. Later hebben vele zusters dat ervaren - en vervolgens sloeg de slinger extreem door in de andere richting. Ze stelden zich niet langer tevreden met de ondergeschikte plaats onder de man. Nee, nu hadden ze zelf iets geleerd en wilden dat ook doorgeven. Zo verlieten ze de rol die God hun toegedacht had, bijv. in het huwelijk, in het gezin of in de samenkomsten.

- Wij mannen hebben gefaald. Een probleem dat niet over het hoofd gezien mag worden, is dat vele jonge en oudere vrouwen thuis zowel als in de dienst van het Woord niet het onderwijs, de opbouw en de hulp krijgen die God hun had toegedacht. Toen zijn ze zelf begonnen hieraan te werken, en daarbij hebben sommigen helaas de ondergeschikte plaats verlaten. God heeft in Zijn woord uitdrukkelijk laten optekenen dat ze thuis hun eigen man moeten vragen (1 Kor. 14:35). Niet zelden hebben ze zelf moeten constateren: onze man weet er zelf net zo weinig van als wij. Moeten wij mannen dat niet beschaamd toegeven? Dit derde punt schrijf ik niet als aanklacht, maar met het doel dat jongemannen die dit tijdschrift lezen, hun eigen conclusies trekken en zich in hun jonge jaren intensief met het Woord van God bezighouden. Alleen dan zullen wij in staat zijn om onze vrouw het juiste geestelijke voedsel te geven en de broeders en zusters in de gemeente te dienen tot opbouw.

uit de Bijbel naar voren halen als voorbeelden die het navolgen waard zijn. Dat zijn zusters zoals we ze vandaag nodig hebben! Ze dienen niet tot ontmoediging - 'dat krijg ik toch nooit voor elkaar' - maar tot aansporing.

● Maria van Bethanië

Misschien is er in de hele Bijbel niemand te vinden die zo'n inlevingsvermogen voor de Heere Jezus had, als ik dat met alle respect zo mag noemen. Maria diende de Heere (Luk. 10:39: 'ze zat ook aan de voeten van Jezus'; kennelijk had ze daarvoor eerst gediend). Met open oren en open hart had ze naar de Heere geluisterd (Luk. 10:39). Ze had een hartelijke relatie met de Heere Jezus (Joh. 12:1-8). Ze heeft voor de Heere Jezus haar hart uitgestort zonder zich te schamen dat ze in Zijn nabijheid huilde (Joh. 11:31-32). En als enige had ze begrepen dat de Heere Jezus de dood in zou gaan (Joh. 12:1-8). Daarom had ze niet alleen haar kapitaal maar ook haar innerlijk voor Hem neergeworpen om Hem te eren; heel haar liefde ging naar Hem uit.

Buiten het zicht van mensen trad deze vrouw niet zo op de voorgrond. Maar bij de enige gelegenheid die zich voordeed, deed ze voor de Heere het juiste dat van beslissende waarde was. Dat maakt haar tot een heldin.

Ook al concentreert het Evangelie zich alleen op de Heere Jezus, tóch geldt: waar dat gepredikt wordt, zal deze daad genoemd worden (Mark. 14:9). Er is geen man van wie dat gezegd wordt. Is er een grotere beloning mogelijk dan waardering van de Heere Zelf?

● Maria Magdalena

Deze vrouw had misschien niet hetzelfde inzicht als Maria van Bethanië. Misschien was ze ook niet zo vol begrip, dat weten we niet. Maar de Heere Jezus had haar

Vrouwen in de Bijbel als voorbeeld

Als besluit wil ik nog graag enkele vrouwen

Volg Mij!

³ Het gaat hier niet om het geval dat een echtpaar om gezondheids- of medische redenen afziet van de kinderwens of van nog meer kinderen. Hier is door een ondoordachte opmerking al veel leed ontstaan. Daarom moeten wij in ons oordeel en vooral met onze woorden heel voorzichtig zijn.

⁴ 1 Korinthe 7 stelt duidelijk dat een ongehuwde zorg draagt voor de zaak van de Heere. Maar er wordt niet gesproken over huwelijken waar men om die reden opzettelijk afziet van kinderen.

⁵ Ik spreek hier niet over bijzondere gevallen, die altijd kunnen voorkomen. Het gaat er overigens ook niet om dat in bijzondere gevallen bijvoorbeeld gehandicapte kinderen ter ontlasting van een werkelijk sukkelende moeder in een passend thuis geplaatst kunnen worden.

van demonen bevrijd. En dat heeft bij deze vrouw een liefde voor Hem bewerkt die ertoe leidde dat ze niet meer zonder haar Heere leven kon. Toen Jezus gestorven was kon zij niet thuis blijven, maar liep als eerste op de dag van de Heere vroeg in de ochtend naar het graf. Haar liefde dreef haar daarheen. En wat is het antwoord van de Heere? Zij was de eerste die de opgestane Heiland mocht zien (Joh. 20:16). Geen discipel, niemand anders mocht de liefhebbende blik meemaken van de opgestane Redder voor haar. Is er een grotere beloning mogelijk dan deze waardering van de Heere Zelf?

● Febe

Paulus noemt deze zuster in twee verzen: 'Ik beveel u Febe, onze zuster, aan, die een dienaar is van de gemeente die in Kenchreeën is, opdat u haar ontvangt in de Heere op een wijze die de heiligen waardig is, en haar bijstaat in elke zaak waarin zij u nodig heeft, want ook zij heeft zelf bijstand verleend aan velen, ook aan mijzelf' (Rom. 16:1-2). Febe is een vrouw die waarschijnlijk heel weinig opgevallen is. Maar was ze bijv. ziek of op reis, dan werd ze gemist. Want ze heeft veel gewerkt. Haar werk liep misschien niet zo in het oog. Maar ze bereikte de harten.

Febe trad niet in het openbaar op. Ze was geen spreekster. Maar ze was een dienaar. En dat was voor Paulus en helemaal voor de Heere Jezus zo waardevol, dat Hij de Brief aan de Romeinen gebruikt om Febe te vermelden in het eeuwige Woord van God en daar dit heerlijke getuigenis over haar naar voren te brengen. Is er een grotere beloning mogelijk dan deze waardering van de Heere Zelf?

● Priscilla

Deze zuster wordt in de Handelingen en in verschillende Brieven positief genoemd. Iets bijzonders: altijd wordt ze alleen maar genoemd in combinatie met haar echtge-

noot Aquila. Zowel beroepsmatig (als tentenmaker) als op geestelijk gebied trokken ze beiden eenparig samen op. Priscilla was in Korinthe bereid geweest om Paulus op te nemen in hun huis (Hand. 18:2). Ze heeft zeker veel van hem geleerd. Later was ze in staat om samen met haar man het begrip van de begaafde dienaar Apollos te vergroten (Hand. 18:26; tot onze verbazing wordt haar naam hier genoemd voor die van haar man). Ten slotte lezen we in verschillende Brieven dat de gemeente in haar huis bijeen kwam. Met haar man was ze zelfs bereid geweest om 'hun hals te wagen' voor Paulus (Rom. 16:4)⁶.

Priscilla stelde zich niet in het middelpunt. Maar ze werkte met de middelen die de Heere haar gegeven had. En dat deed ze met zo'n trouw dat Paulus een bijzonder hartelijke relatie met haar en haar man had. En zij en haar man bleven de apostel trouw tot aan het eind van zijn leven; dit kunnen we opmaken uit zijn groeten in de laatste Brief (2 Tim. 4:19). Is er een grotere beloning mogelijk dan deze waardering van de Heere zelf?

Dat zijn maar vier voorbeelden van geestelijke vrouwen. Je zou nog meer geestelijke 'powervrouwen' kunnen noemen, ook uit het Oude Testament. Laten we alleen eens denken aan Debora (Richt. 4-5), die de leider van het volk - Barak - geestelijk de baas was, maar toch bescheiden en nederig bleef. Dit zijn allemaal vrouwen die niet alleen jonge (en oudere) zusters, maar ook jonge (en oudere) broeders heel wat praktische voorbeelden nagelaten hebben.

Manuel Seibel

Een stevig fundament!

Pijlers van het

Christelijk geloof

door Christian Briem,
112 blz. € 6,95

Heb jij vaste grond onder de voeten?

Elke dag worden we geconfronteerd met onzekerheden, beweringen of zelfs leugens - juist in de Christenheid. Daarom is het dringend nodig dat ieder van ons vaste grond onder de voeten heeft. Alleen wie zijn huis op rotsgrond bouwt, kan rekenen op de bewaring van de Heere in zijn persoonlijke leven. Het boek 'Een stevig fundament!' door Christian Briem is een uitstekend hulpmiddel voor dit doel.

In vier hoofdstukken behandelt de schrijver een paar grondwaarheden van de Bijbel, die elke Christen goed hoort te kennen:

1. De heilige Schrift - door God geïnspireerd

Hoe weet je dat de Bijbel beter is dan welk ander religieus boek ook, beter dan bijv. de Koran; en dat de Bijbel waar is? En bevat de Bijbel misschien alleen enkele woorden van God en daarnaast ook veel menselijke of wetenschappelijke fouten? Staan er geen tegenstrijdigheden in?

Dit hoofdstuk schetst de redenen waarom wij er zeker van kunnen zijn dat werkelijk elk woord in de Bijbel door God aan de schrijvers ingegeven is en wij dus een rotsvaste basis voor ons geloof hebben. Bovendien worden ook de menselijke kant van de inspiratie, het verschil tussen openbaring en inspiratie, en een kleine bloemlezing van schijnbare tegenspraken in de Bijbel behandeld. Wanneer je dit hoofdstuk aandachtig gelezen hebt, kun je jezelf (en later misschien ook anderen) het antwoord geven op zulke vragen.

2. Jezus Christus - God en Mens

De voortdurende aanvallen op de Persoon van de Heere Jezus door de moderne theologie, maar ook door de grote mengelmoes van religies (syncretisme) hebben één doel: de Verlosser waardeloos te maken voor ons als gelovigen. Daarom is het verfrissend en stimulerend om je opnieuw met dit geheim bezig te houden, dat de Heere Jezus God en Mens in één Persoon is. Het getuigenis van de Bijbel is daar overduidelijk in (daarom is bouwsteen nr. 1 zo belangrijk!). Citaten uit het Oude Testament, teksten uit het Nieuwe Testament en verwijzingen naar voorafschaduwingen zoals de ark van het verbond (goud: Godheid; acaciahout: mensheid) leggen op markante wijze het unieke karakter van onze Heere vast.

Volg Mij!

3. Het verzoeningswerk van Christus

Wat op Golgotha gebeurd is, brengt elke Christen tot dank en lof. De waarheid over het verlossingswerk van de Heere Jezus heeft veel meer facetten dan wij vaak denken. Christian Briem stelt in dit hoofdstuk enkele van die kanten aan ons voor: de voldoening (Christus heeft volledig voldaan aan de heiligheid en gerechtigheid van God, zodat God iedereen vergeving kan aanbieden), de plaatsvervanging (Christus heeft Zijn leven gegeven als losgeld voor velen, niet voor iedereen) en de verzoening (mensen kunnen nu bij God 'thuis' zijn; de verzoening van alle dingen). Daarbij wordt ook de valse leer van de alverzoening op Bijbelse gronden afgewezen.

Het gebeuren op de grote verzoendag (Lev. 16 en Hebr. 9) wordt daarbij uitgewerkt als illustratie van de afzonderlijke begrippen. Wie dit hoofdstuk gelezen heeft weet niet alleen meer, hij kent zijn Heere ook beter en kan Hem beter prijzen.

4. De opstanding

Al bij de Atheners rezen de haren te berge bij het noemen van de opstanding (Hand. 17:32) en zij begonnen te spotten. Dat is vandaag niet anders: wanneer het gezag van de Bijbel, de Persoon van de Heere Jezus en Zijn werk aan het kruis eenmaal omvergegooid zijn, wordt ook de opstanding snel ontkend. Toch hoort de lichamelijke opstanding van de Heere Jezus bij de best bewezen gebeurtenissen uit de wereldgeschiedenis! De opstanding is de basis van ons geloof en werd ook in het eerste Christendom steeds verkondigd (Handelingen). Aan de hand van 1 Korinthe 15 laat de auteur zien hoeveel getuigen er ter beschikking stonden en welke verschrikkelijke gevolgen het zou hebben als de opstanding van de Heere Jezus niet bestond. Daarna wordt Christus voorgesteld als Eersteling van degenen die ontslapen zijn. Hij zal binnenkort iedereen die Hem toebehoort mede in deze opstanding betrekken. Tot slot wordt in dit hoofdstuk de waarheid geschetst over de heerlijke toekomst van de gelovigen. Christus is opgestaan - daarom zijn wij niet meer in onze zonden en zijn wij de gelukkigste van alle mensen, in dit leven en in het toekomstige!

Een goed boek voor jou en anderen!

De vele tussenkopjes en de begrijpelijke taal maken het lezen van dit boek makkelijker. Daardoor is het ook uitstekend geschikt om aan anderen door te geven. Het is de moeite waard om dit boek z.s.m. te kopen en te lezen. Dan heb je écht stevige grond onder je voeten!

Martin Schäfer

⁶ Misschien hadden ze geen kinderen en hebben ze zo hun tijd en energie ingezet voor de Heere en Zijn werk.

'Het was toch maar een mens'

In eerste instantie schokte de verschrikkelijke satanistenmoord in Witten het openbare leven in Duitsland. Eens te meer werd de gruwelijke realiteit duidelijk van het occultisme, het demonisme, ja, de realiteit van de satan, de grote tegenstander van God. Twee mensen nemen deel aan de 'zucht naar bloed en de haat jegens mensen' (Die Welt, 11 januari 2002).

Een paar dat 's nachts naar begraafplaatsen ging en Gothic Metal concerten bezocht, en van wie de auto opschriften had als 'Kadaververwerkingsbedrijf Dachau', 'Begraafplaats Soko' (Soko was een fabriek voor militaire vliegtuigen die in de Bosnische oorlog vernietigd werd) en 'Graf schoonheid'.

Allemaal middelen om de burgerlijke maatschappij te shockeren? Nee, nog ernstiger! De beklagden beweren dat ze op 6 juli in een visioen de opdracht van satan hebben gekregen om een mens te offeren. Er werd een bekende uitgekozen voor dit offer, die op beestachtige wijze werd vermoord.

Toen de gearresteerde satanisten in Bochum moesten voorkomen en het grote aantal journalisten opmerkten, zeiden ze: 'Waar maken jullie je druk om? Het was toch maar een mens!'

Een uitspraak van een verwarde geest? Hier steekt meer achter. Deze verbijsterende zin beschrijft exact hoeveel een mensenleven waard is in de ogen van satan: helemaal niets! Terecht noemt de Bijbel de duivel de 'mensenmoordenaar van het begin af' (Joh. 8:44).

Wil jij je werkelijk inlaten - al is het maar uit 'nieuwsgierigheid' - met degene in wiens ogen je totaal waardeloos bent?

Vraag je liever af wat je voor God waard bent. God houdt van jou en om jou te redden heeft Hij een hoge prijs betaald: 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft' (Joh. 3:16). Wanneer je aanneemt dat het verlossingswerk van Jezus Christus aan het kruis op Golgotha ook voor jou moest gebeuren, dan geldt ook voor jou de 'waardebepaling van God' die de profeet Jesaja zo uitdrukt: 'Maar nu, zo zegt de HEERE, ... Ik heb u verlost, Ik heb u bij uw naam geroepen, u bent van Mij... Sinds u kostbaar bent in Mijn ogen, heb Ik u liefgehad' (Jes. 43:1-4).

Groter kan de tegenstelling niet zijn:

Mensenhaat van de satan > de mens: waardeloos > resultaat: verloren, dood, eeuwige pijn
Mensenliefde van God > de mens: kostbaar in Gods oog > resultaat: verlost, eeuwig leven & geluk

Nog steeds geldt het aanbod van Gods liefde voor ieder mens - ook voor hen die verstrikt zijn in occulte gebondenheid!

